

Fiúvá fogadás 1. rész

(Adoption Part One)

1960. május 15. du. Jeffersonville, IN

1 Örültem, hogy ezt hallottam, ez jó. És mindig úgy van, ahogy már mondtam: „Örültem, amikor azt mondták nekem: 'Menjünk fel az Úr házába!'" Azt hiszem, Dávid tett egyszer egy ilyen állítást. „Menjünk fel az Úr házába!" Nem tudok semmi jobb helyet, ahol lehetnék, (és ti?) mint az Úr házában.

2 Na most ma este van néhány barátunk, akik egészen Georgia^[dzsordzsá]-ból jöttek. Ők valószínűleg vissza fognak menni, miután ebédeltünk ma este. És aztán mi... Néhányan közülük egészen messziről jöttek, remélem, hogy itt maradtok. Amennyi szobánk van, az nyitva van számotokra.

3 És aztán szerda este folytatni fogjuk a tanulmányt, és aztán, ha az Úr úgy akarja, következő vasárnap újra.

4 És aztán Chautauqua^[csitakva] következik hatodikán. Szóval mindannyian, akik szabadságotokat terveztetek, egy nagyszerű időt remélünk Chautauquában. Az a hely az, ahol mi mindig nagyszerűen érezzük magunkat. Nem túl nagy annak a tömegnek, ami nekünk van, néha... befér, körülbelül... azt gondolom, tízezer is könnyedén. De általában tavaly azt hiszem, körülbelül hétezeren voltak ilyesmi körül. Tele volt a hely, de sok állóhely van. És székeket lehet egész odakintre pakolni. Szóval, várjuk ezt.

5 És örülök, hogy látok néhány szolgáló testvért is itt bent. Soha nem jut eszembe az ő neve itt, a misszionárius, Humes^[hjúmsz] testvér és Humes testvérnő, ti ültök itt(?) és a kicsik. Örülök, hogy itt vannak ők, egy misszionárius. Mások, Pat^[pet] testvér, Daulton^[doltn] testvér, és ó, csak olyan sokan. Beeler^[bílör] testvér, és láttam Collins^[kolinsz] testvért, épp egy pár pillanattal ezelőtt. Ó, olyan nehéz lenne mindegyiküket megnevezni. De nagyon örülünk, hogy itt vagytok az Úr házában ma este. Ez a nagyszerű, drága Neville testvér itt ül mögöttem, hogy imádkozzon értem, amíg mi tanítani fogjuk az Igét. Charlie^[csarli], örülök, hogy látlak, és Nellie testvérnőt itt ma este, és a kicsiket. Ez... és a Biblia tanítás általában nagyon... igen, Welsh^[vels] testvér, én csak kerestelek téged. Most látom, hogy ott ülsz hátul.

6 A Biblia-tanítás általában egy kissé veszélyeket rejt magában, egy kicsit tudjátok, olyasmi, mint vékony jégen járni, ahogy mondani szoktuk, de csak azt érezzük talán, ennél a pontnál, és ebben az időben jó lenne egy kicsit a gyülekezetet, ahogy én gondolom, elvinni egy teljes megértésre az elhelyezést illetően, hogy mik vagyunk

Krisztus Jézusban. És néha azt gondolom, a prédikálás az egy csodálatos dolog, de úgy hiszem néha, Beeler testvér, hogy a tanítás túlmegy azon. Ez valahogy... különösen a gyülekezetnek.

Na most, a prédikálás általában elkapja a bűnöst, kárhoztatás alá hozza az Ige által. De a tanítás elhelyezi az embert pozíciójában oda, ami ő. És nekünk soha nem lehet helyesen hinnünk addig, amíg pozíciónkban nem tudjuk azt, hogy kik vagyunk.

7 Na most, ha az Egyesült Államok, ez a jó föld itt elküldene engem Oroszországba, mint a nemzet nagykövetét Oroszországba, akkor ha hivatalosan küldenek engem Oroszországba, az Egyesült Államok minden ereje mögöttem lenne. Az én szavam ugyanolyan jó, mint az Egyesült Államoké. Ha elismernek engem, mint nagykövetet.

8 És aztán, ha Isten elküld bennünket, hogy legyünk az Ő nagykövei, akkor minden erő, ami a mennyben van, minden, ami Isten, az Ő összes angyala, az Ő összes ereje, a mi szavunk mögött áll. Ha mi helyesen vagyunk felszentelve, elküldve, mint követek az emberek felé. Istennek tisztelnie kell az Igét, mert ő ünnepélyesen megírta, hogy „bármilyen, amit a földön megkötök, az meg lesz kötve a mennyben. Bármilyen, amit a földön megoldok, az meg lesz oldva a mennyben. És nektek adom a Királyságnak a kulcsait.” Ó, milyen nagyszerű ígérek, amiket Ő a gyülekezetnek adott!

9 És én azután a nap után... Sokan közületek, azt gondolom, itt voltak ma reggel, és hallották, ahogy próbáltam az én alázatos, egyszerű módmon elmagyarázni azt a látomást, amit láttam a mennyről.

10 Én semmiképpen sem kételkednék semmiben, amit valaki valaha mondott nekem, hogy Isten mondta neki. Én elhinném azt, még ha nem is látnám az Írásokban. Akkor is akarnék hinni a testvérem szavának. Lehet, hogy csak pontosan a Bibliával maradnék, de még mindig hinném, hogy a testvér talán csak félreértette azt valami módon, hogy talán csak összezavarodott egy kicsit, és még mindig hinném azt, hogy ő... ő az én testvérem.

11 És ha van valami, ami ég az én szívemben, és én remélem, hogy ez soha nem fog elhagyni engem az elkövetkezendő években, hogy elfelejtsem, ami múlt vasárnap reggel történt, egy hete. Ez valamit tett velem, ami forradalmasította az életemet. Én nem félek. Nincs bennem semmi félelem a haláltól. A halálnak semmi félelme egyáltalán. És neked sincs, ha csak megérted. Na most talán, ha... kell, hogy legyen neked egy megtapasztalás, hogy tudd, mert nincs mód elmagyarázni ezt. Nem lehet szavakat találni, mert az angol szótárban nincsenek hozzá szavak, vagy semmi más szótárban, mert az egy Örökkévalóságban van. Nem tegnap, nem holnap, ez mindig jelen idő. Ez nem olyan, hogy 'most elég jól érzem magam', és egy óra múlva 'nem érzem annyira jól magam', és egy újabb óra, és 'újra jól érzem magam'. Ez jelen idő mindig, látjátok, megállás nélkül csak az a dicsőséges békeség.

12 Ott nem lehet bűn, ott nem lehet féltékenység, ott nem lehet betegség, nem lehet semmi, ami elérné azt a mennyei partot. És ha lehet olyan kiváltságom, hogy ezt mondjam, ami talán nincs nekem, de ha nincs, akkor imádkozom, hogy Isten bocsásson meg nekem. De ha van az a kiváltságom, és ez Isten volt, aki megengedte nekem, hogy felragadtattam, hogy lássak valamit, amire úgy hivatkoznék, hogy az első ég, és aztán hiszem, hogy egy valaki a Bibliában név szerint, azt hiszem, Pál volt az, aki felragadtatott harmadik érig. És ha ez ilyen dicsőséges volt az első égben, akkor mit tartogat a harmadik ég? Nem csoda, hogy nem tudott erről beszélni 14 évig. Azt mondta, hogy nem tudja, hogy testben volt, vagy testen kívül, azzal a nagy apostollal nem próbálva megosztani az ő hivatalát, vagy tenni magunkat bármi hasonlóvá, mint ami ő volt, de azt mondhatom övele együtt, nem tudom, hogy testben voltam, vagy testen kívül. Az egyetlen dolog, hogy ez annyira valóságos volt, mint ahogy most látlak titeket.

13 És mindig gondolkodtam arról, hogy ha elmennék, és látnék egy kis felhőt, tova lebegni egy szellemet, és azt mondanám, ott megy testvér és testvérnő, az Charlie és Natalie^[neteli]. Az Spencer^[szpenszer] testvér és testvérnő, akik ott mennek. Ez nyugtalanított engem. Ha a szemeim sírban lesznek, és elbomlanak, elrothadnak. Hogyha a fülem nem lesz itt többé itt, hogy halljon, és az én vérem mind visszatért, és bebalzsamozták. És ha az a vízben van, vagy a földben, és minden értelmi képességem, és az agysejtjeim mind eltűntek, akkor hogyan lehetnék bármi több, mint egy szellem, ami csak lebeg? És ez aggasztott engem. Mennyire szeretném azt mondani: „Helló, Pat testvér, ó, annyira örülök, hogy látlak téged! Helló, Neville testvér, mennyire találkozni akartam veled!” De azt gondoltam: „Nos, ha nincs semmi, amivel lássak, nincs szám, amivel beszéljek, az elrothadt, ez por. Hogyan lennék képes azt mondani: 'Helló, Pat testvér,' 'Helló, Neville testvér,' és így tovább. 'Szia, Charlie'?”

14 De most tudom, hogy ez téves. Mert meg van írva az Írásokban, amit én mondok, az nem mond ellent: „Mert ha a mi földi sátorházunk elbomlik, van nekünk egy, ami már vár,” egy másik sátor, aminek van szeme, füle, ajka, értelmi képességei. „Ha ez a földi sátor elbomlik,” van annak egy teste, ami tud érezni, tud beszélni.

15 És most jut eszembe éppen most, hogy Mózes halott volt, és egy jelöletlen sírban volt 800 évig. És Elizeus a mennybe ment 500 évvel korábban, de a megdicsőülés hegyén beszéltek Jézussal.

16 Miután Sámuel már halott volt, legalább három és öt év közötti ideig, és az endori boszorkány előhívta őt, és az asszony az arcára borult, és azt mondta: „Becsaptál engem, mert maga Saul vagy te.” Azt mondta: „Mert isteneket látok.” Ő pogány volt. Látjátok? „Isteneket látok előjönni.”

17 És Saul még nem látta őt, és azt mondta: „Hogy néz ki? Írd le őt nekem!” Azt mondta: „Sovány és köpeny van a vállán.”

18 Azt mondta: „Ez Sámuel, a próféta, hozd őt ide elé!” És szeretném, hogy észrevegyétek, hogy Sámuel nem veszítette el az ő személyiségét. Ő még mindig próféta volt. Pontosan megmondta Saulnak, hogy mi fog történni a következő napon.

19 Így hát, látjátok, a halál nem emészt meg bennünket teljesen, mint ahogy sírunk és jajgatunk és gyászolunk a sírnál, az csak megváltoztatja a lakóhelyünket. Az elvisz bennünket az egyik helyről... Mi az életkor? Ha még egy órát élek, túl fogok élni sok 16 éves személyt. Túl fogok élni sok öt éves személyt. A kor az semmi. Csak egy céllal lettünk idehelyezve, hogy tegyünk valamit.

20 Na most, sokan ezek közül a kedves-arcú anyukák közül, akik itt ülnek, néhányan, hatvan, vagy hetven évesek, azt mondanák: „Nos, mit tettem én, Branham testvér?” Felneveltetted a gyermekeidet. Azt tetted, amit tenned kellett.

21 Talán néhány idős apuka, aki itt ül, azt mondja: „Nos, én boronáltam a mezőt, és ezt tettem. Soha nem prédikáltam.” Te csak azt tetted, amire Isten küldött téged, hogy tegyed. Van egy hely a számodra.

22 Beszéltem egy idős orvossal tegnap, egyike az én orvos barátaimnak. Jó barátaim. Nyolcvanvalahány éves, és az ő sógornője itt van a gyülekezetben ma este, és ő egy icipicit aggódott a férfi miatt, és én elmentem, hogy meglátogassam őt. És amint beszéltem vele, ő megvidámodott. Mesélt nekem egy vadászútról sok évvel ezelőtt Coloradóban, amin részt vett, ugyanaz a vidék, ahol én vadászok. Egyszerűen annyira nagyszerű és ragyogó. És azt mondtam: „Doktor, milyen régóta praktizálsz?”

23 Azt mondta: „Téged még csak dajkáltak akkor.” És ott azt mondtam... „És sokszor,” mondta, „úgy praktizáltam, vettem a szekeremet, felraktam a lovamra a nyeregtáskát, vettem a kis hátitáskámat, és mentem.”

24 És azt mondtam: „Igen, végig a patak partján, hajnal kettőkor az éjjeli lámpáddal próbálva megtalálni azt a kis házat, ahol egy kisgyereknek fáj a gyomra, vagy egy anyuka szülési fájdalomban van.”

„Így igaz.”

25 És azt mondtam: „Tudod, doktor, hiszem, hogy túl ezen az elválasztó vonalon itt a halandóság és a halhatatlanság között Istennek van helye jó öreg orvosok számára, akik így szolgáltak.”

26 Nagy könnycseppek jöttek a szemére, s elkezdett sírni, s felemelte gyöngye karjait, és azt mondta: „Testvérem, remélem. Odaát, azon a földön, Isten megítéli az ember lelkét, hogy mi ő.”

27 Aztán odaadtam neki ezt a megelégitő íráshelyet. Sokszor utat törve azokon a sötét, sáros mezőkön át éjszaka, próbálva segíteni valakinek. Talán soha egy fillért nem kapott

érte, de az rendben volt. Azt mondtam: „Jézus mondja az Írásokban: 'Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.'” És ez igaz.

28 És ma este szeretnénk elhelyezni a gyülekezetet ebben a három leckében, ha Isten megengedi, hogy hogyan és mit várunk, mik vagyunk mi. Pálnak az Efézusbellekhez írt levelének első fejezetével fogjuk kezdeni. És venni fogjuk az első három fejezetet, ami következő három tanulmányozásunkban próbál venni egy fejezetet egy este, ha meg tudjuk tenni. Ma este, szerdán és a következő vasárnap reggelen Efézus, első fejezet. Most, ahogy együtt tanulmányozzuk, csak szeretném elmondani ezt, hogy az Efézus könyve tökéletes párhuzamban van az ószövetségi Józsuéval. Efézusiak, az Efézusi levél.

29 Na most emlékezz, ha történetesen mi egy kicsit elmegyünk a te tanításodtól, csak bocsáss meg nekünk, és viselj el minket egy kicsit. Mielőtt megnyitjuk ezt, kérjük meg Őt, hogy segítsen bennünket, ahogy meghajtjuk fejünket.

30 Urunk, mi megközelítjük szent és sérthetetlen Írásodat, ami biztonságosabb, mint az egész Menny és Föld, mert azt olvassuk ebben az Igében, amit a Bibliának hívnak, hogy az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédem soha nem múlik el. Ebben az ünnepélyes órában, amikor jövök a szószékhez, ma este a Te véred váltsága előtt. Ezek a kedves, drága lelkek, akik itt vannak ma este, megragadva minden kis reményt, amit csak tudnak, hogy ragaszkodjanak ahhoz a világossághoz, ami eljövendő. Hadd legyen ez annyira megalégítő ma este, hogy itt minden hívő lássa meg az ő pozícióját, és mindenki, aki még nem jött be ebbe a nagyszerű közösségbe, nyomuljon be a Királyságba Urunk, és kopogtasson az ajtón addig, amíg az Őr megnyitja azt. Add meg ezt, Urunk!

31 Azt olvassuk ebben a Bibliában, hogy az nem saját magyarázatból származik. Urunk, ne engedd, hogy én, a Te szolgád, vagy bármely más szolga megpróbálja betenni az ő saját magyarázatát az Igébe. Csak hadd olvassuk azt és higgyük azt úgy, ahogy az meg lett írva. És különösen mi, a nyájak juhászai, mi pásztorok, akik egy nap összegyűlünk odaát azon a dicsőséges földön, a mi kis nyájainkkal is meg fogunk állni az Úr Jézus jelenlétében és meglátjuk, hogy az a generáció előjön, Pálé és Péteré, és Lukácsé, és Márké, és Mátée, és mindannyian, és meglátjuk őket megítéltetni az ő csoportjaikkal. Istenünk add meg, hogy tudjak letenni tízmillió trófeát a Te lábaidhoz, mialatt én alázatosan mászok fel, és ráteszem a kezeimet a Te drága lábaidra. És mondom: „Uram, ők a Tied.”

32 Ó Istenem, töltsd be frissen bennünket a Te Szellemeddel, a Te szeretetteddel és a Te jószággal. És hadd legyünk úgy, ahogy a költő kifejezte sok évvel ezelőtt: „Drága haldokló Bárány, a Te drága Véred, soha nem veszíti el az erejét. Míg Isten teljes megváltott Gyülekezete meg lesz mentve, hogy ne vétkezzen többé. Mióta hit által láttam a Te sebedből ömlő folyamot, a megváltó szeretet lett az én témám, és az lesz egészen addig, míg meg nem halok. Továbbmegy és azt mondja: „Azután pedig egy nemesebb és édesebb énekben fogok énekelni a Te erődről, amely megment. Amikor ez

a szegény, dadogó nyelv némán fekszik a sírban.” Akkor a sírban nincs semmi halál a Te gyermekeidnek. Az csak egy nyugvóhely, vagy egy rejtekhely, ahol a romlandóság romolhatatlanságot ölt magára.

33 Hadd lássuk meg ezt ma este Urunk, tisztán, amint az az Igében adva van nekünk! Adj nekünk megértést! És Urunk, helyezz el bennünket a mi szolgálati helyünkre, hogy hűségesen szolgálhassunk, amíg eljössz! Kérjük ezt Jézus Nevében és Őérte. Ámen!

34 Nos, az Efézusi levél, ahogyan mondtam, véleményem szerint az Újszövetség könyvei közül az egyik legnagyobb. Ez odatesz bennünket, ahol a kálvinizmus elszalad az egyik ágon és az arminianizmus elszalad egy másik ágon, de az Efézusi levél összehozza ezeket és elhelyezi a Gyülekezetet.

35 Na most, én ezt Józsuével hoztam egy jelképbe. Ha megfigyeltétek, Izrael ki lett hozva Egyiptomból, és három része volt az utazásnak. Az egyik rész, elhagyni Egyiptomot. A következő rész a puszta és a következő rész Kánaán volt.

36 Na most, Kánaán nem a millenniumi kort jelképezi. Ez csak a győztesek korát jelképezi. A győzelemnek a korszakát, mert Kánaánban gyilkoltak és égtek és városokat foglaltak. És a Millenniumban nem lesz halál.

37 És a másik dolog, amit ez tesz, ez felhossa a megigazolást hit által, miután hittek Mózesben és elhagyták Egyiptomot. A megszentelődés, követni a Tűzoszlop alatt és az áldozati bárány jóvátétele a pusztában. És aztán bemenni a földre, ami meg lett ígérve.

38 Nos, mi az Ígéret Földje az újszövetségi hívőnek? Az ígéret az a Szent Szellem. „És léssen az utolsó időkben,” – Joel 2:28, – „kiöntöm Szellememet minden testre. Fiaitok és lányaitok prófétálni fognak. Szolgálóimra és szolgálólányaimra kiöntöm Szellememet, és ők prófétálni fognak. Csodákat mutatnak fent az égben és a földön tűzoszlopot, füstöt és ködöt.” És Péter mondta Pünkösd napján, miután vette ezt a szövegrészt és prédikált: „Térjete meg mindannyian és merítkezzetek be Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára.” Elengedni, megbocsátani, elvenni minden régi vétet.

39 Megfigyeltétek, hogy Józsué, mielőtt átmentek a Jordánon, Józsué azt mondta: „Menjetek át a táboron, s tisztítsátok meg a ruháitokat, mindegyikőtök szentelje meg magát, és egy férfi se közelítsen az ő feleségéhez mert három napon belül meglátjátok Isten dicsőségét.” Látjátok? Ez egy folyamat, készülődni az ígéret öröklésére. Na most, az ígéret Izraelnek az volt, Isten adta Ábrahámnak a föld ígértét, Palesztinát, és úgy volt, hogy az az ő tulajdonuk legyen örökre. És nekik mindig ott kellett maradniuk azon a földön.

40 Na most, három szakaszban jöttek, ahogy jöttek az Ígéret Földjére. Na most, figyeljétek, erre tökéletes példa van az Újszövetségben.

41 Nos, ez, ahogy mondtam, ellentmond néhány elgondolásotoknak. Néhányan közületek drága, nazarénus emberek, Isten Gyülekezete és így tovább, ne engedjétek, hogy ez megbántson, csak figyeljétek meg alaposan és figyeljétek az előképeket! Figyeljétek és lássátok meg, hogy minden ponton nem egyezik-e tökéletesen!

42 Ott volt három része az utazásnak, és itt is van három része ennek az utazásnak, mert hit által vagyunk megigazítva, hittel az Úr Jézus Krisztusban, elhagyni Egyiptom földjét, kijönni. És aztán meg vagyunk szentelve az ő Vérének felajánlása által, megmosva bűneinktől, zarándokokká és átutazókká válva, mert azt állítjuk, hogy egy földet keresünk, egy várost, ami eljön, vagy egy ígéretet.

43 Így tett Izrael is a pusztában, mint vándorok, nem volt egy hely ahol meg tudtak pihenni, utaztak éjszakáról éjszakára, követve a Tűzoszlopot, de végül eljutottak a megígért földre, ahol letelepedtek.

44 Ez az, ahová a hívő eljut. Először eljut annak a felismerésére, hogy ő egy bűnös; aztán el van választva a vizekkel, a víz megmosásával, a Vér által és... vagyis a víz megmosásával az Ige által, inkább, hittel az Úr Jézus Krisztusban. Aztán megigazulva hit által részesévé válik és békességre jut Istennel, Krisztuson keresztül, bemerítve Jézus Krisztus Nevébe, hogy betegye őt az utazásba. Értitek? Az utazásba! Azután egy vándor lesz, egy zarándok. Ő úton van, hová? Egy ígéretbe, amit Isten tett.

45 Izrael még nem kapta meg az ígéretet, de úton voltak. És anélkül, hogy felkelnének... Kérlek, értsétek meg! Ez az, ahol ti, nazarénusok és Szentség Zarándokok és ilyenek, elbuktok. Mert amikor Izrael eljutott arra a pontra, Kadesh-Barneába, amikor kimentek a kémek, és azt mondták: „A föld nagyszerű,” de néhányuk visszajött, és így szólt: „mi nem tudjuk elfoglalni azt, mert a városok körül vannak véve fallal és ilyenek.” De Józsué és Kaleb kiállt és azt mondta: „Több, mint képesek vagyunk elfoglalni azt!” A lejegyzett és aláírt állításaik miatt a kegyelem két munkájában hittek, a megigazulásban és a megszentelődésben, de nem tudtak tovább menni. És figyeljétek, az egész generáció elveszett a pusztában. De kettő, aki átment az Ígéret Földjére és visszahozta a bizonyítékot, hogy az egy jó föld volt, és „mi több, mint képesek vagyunk elfoglalni, mert Isten tette az ígéretet.” És ahelyett, hogy az emberek tovább mentek volna elfogadva a Szent Szellemet, nyelveken szólva, elfogadva Isten erejét, a Szent Szellem keresztségét, jeleket, csodákat, úgy érezték, hogy az tönkretenné az ő hagyományos tanításukat. Mi történt velük? Elpusztultak a földön! Így igaz.

46 De a hívők, a Kaleb és Józsué fajta, tovább mentek az ígéretbe. Mentek tovább, át a földre és bevették azt a földet. Letelepedtek a földön, mint egy birtok. És mi soha nem állunk meg a megigazulásnál, megszentelődésnél. Menjünk tovább a Szent Szellem keresztséghez! Ne álljunk meg annál, hogy hiszünk az Úr Jézus Krisztusban és meg vagyunk keresztkedve! Ne álljunk meg, mert ő megtisztított minket egy bűnös életből!

De most nyomuljunk tovább egy pozícióba, a Szent Szellem keresztségnek az ígéretébe, mert Péter azt mondta Pünkösd napján: „Mert nektek szól az ígéret és gyermekeiteknek, s azoknak, akik távol vannak, ahányat az Úr, a mi Istenünk, elhív.”

47 Így az Efézus elhelyez bennünket, mint Józsué. Figyeljétek meg, Józsué, miután átment a földre és elfoglalta a földet, aztán felosztotta a földet. „Efraim ide, Manassé ide, és ő ide, Gád ide, Benjám ide.” Ő felosztotta a földet.

48 És figyeljétek! Ó, ettől gerjedezik a szívünk! Azok közül a zsidó anyák közül mindegyik, amikor megszülte azokat a gyermekeket, a vajúadásában kimondta pontosan azt a helyet, ahol ők el lesznek helyezve az Ígéret Földjén. Ó, ez egy nagyszerű tanulmány! Ha csak belemehetnénk ennek a részleteibe, ami órákat és órákat venne igénybe. Egyszer, ha rendbe jön a gyülekezetünk, szeretnék eljönni és venni egy teljes hónapot vagy kettőt, csak pontosan ennél maradva. Figyeljétek, amint ők, mindegyik azok közül az anyák közül, amikor ő kimondta: „Efraim”, amikor vajúadásban volt, elhelyezte őt oda, ahol a lába olajban járt. Pontosan. Mindegyikőjük. Bárhol is voltak ők!

49 És Józsué nem tudva erről, de ihletés által, Szent Szellem által vezetve, miután bementek az Ígéret Földjére, odaadta minden embernek az ő ígéretét, pontosan, amit a Szent Szellem ígért a születésen keresztül, akkor régen.

50 Hogyan helyez el Isten néhányat a gyülekezetben szülési fájdalmakon keresztül! Ó, néha azok borzasztó. Amikor egy gyülekezet nyög üldöztetés alatt a külső világtól, és hisz Jézus Krisztusban, hiszi, hogy a Szent Szellem ígérete ugyanolyan valódi számunkra, mint Pünkösdkor volt. Hogyan nyögnek és sírnak a szülési fájdalmak közepette! Mégis, amikor megszületnek és beleszületnek egy elhelyezésbe, Isten királyságába, aztán a Szent Szellem elhelyez a gyülekezetben néhányat apostolnak, néhányat prófétának, néhányat tanítónak, néhányat pásztornak, néhányat evangélistának. Akkor Ő ad oda nyelveken szólást, nyelvek magyarázatát, ismeretet, bölcsességet, gyógyítás ajándékát, és mindenféle csodát.

51 Ahol a gyülekezet... Nos, ez az én célom, amiért ezt teszem. A gyülekezet mindig próbálja elvenni valaki másnak a részét. De ne tegyétek azt! Soha nem termeszthetsz kukoricát Efraim részén, ha te Manassé vagy. Neked vened kell a saját részedet Krisztusban, megfelelő elfoglalni. Ez mély és gazdag lesz, mikor ebbe belemegyünk, hogy Isten hogyan helyezi el a gyülekezetben az egyiket, hogy nyelveken szóljon és egy másikat... Nos, sokszor azt tanították nekünk, hogy „mindnyájunknak nyelveken kell szólnunk”. Ez helytelen. „Mindnyájunknak tenni kell.” Nem, nem kell. Nem tettek mindannyian egy dolgot. Mindegyik...

52 Mindegyiknek egy föld lett biztosítva és elosztva ihletés által. És mindegyik, vehetném az Írásokat és megmutathatnám nektek pontosan, hogy ő arra a helyre tette őket, ahol lenniük kellett elhelyezve, hogyan volt, hogy a két fél-törzsnek a folyón túl

kellett maradni, hogyan kiáltott fel az édesanyjuk születésükkor, és milyennek kellett lennie minden helynek.

53 És miután te bent vagy, az nem jelenti, hogy szabad vagy a harctól. Még meg kell harcolnod a föld minden centijéért, amin megállsz. Látjátok, így Kánaán nem a nagy Mennyet jelképezi, mert itt még háború van, problémák és öldöklés és harc és ilyenek. De jelképezi azt, hogy ennek egy tökéletes járásnak kell lennie.

54 Ez az, amiben elbukik ma a gyülekezet, ebben a járásban. Tudod-e, hogy a te saját viselkedésed elűthet valakit attól, hogy meggyógyuljon? A ti illetlen viselkedésetek, a ti megvallatlan bűneitek, nektek hívőknek, okozhatja azt, hogy ez a gyülekezet keservesen elbukjon, és az ítélet napján felelősek lesztek minden egyes részéért. Azt mondom, „Ó, várj egy percet, Branham testvér!” Nos, ez az igazság. Gondolkozzatok ezen!

55 Józsué, miután átment a földre, Isten odaadta neki az ígéretet, hogy... Csak gondold bele, egy teljes hadjáratot folytatni anélkül, hogy elveszítené egy embert, anélkül, hogy lenne egy karcolás, anélkül, hogy lenne nővér, vagy elsősegély, vagy kötszer! Ámen! Isten azt mondta: „Az ígéret a tiétek. Menjetek, harcoljatok!” Gondoljátok bele, egy hadjáratot folytatni, és nincs Vöröskereszt a közelben egyáltalán, és nincs senki, aki megsérülne!

56 És levágták az emoreusokat és a hitteusokat, de közülük senki nem sérült meg addig, amíg a bűn be nem jött a táborba. És amikor Ákán vette azt a babiloni köntöst, és azt az arany pálcát és elrejtette a sátrában, akkor a következő napon 16 embert vesztek. Józsué azt mondta: „Állj! Állj! Várjatok egy percet! Valami baj van! Valami baj van itt. Hét napos böjtöt hirdetünk. Isten ígéretet tett nekünk: 'Semmi sem árt nektek.' Az ellenségeink a lábainkhoz esnek majd. És valami baj van itt. Valahol valami félrement, mert tizenhat halott ember hever itt. Ők izraelita testvérek és halottak.”

57 Miért haltak ők meg, ártatlan emberek? Mert egy ember kilépett a vonalból. Látjátok az okát, hogy miért kell ezt tanítani? Egy gyülekezet felsorakozik, vonalba áll Isten Igéjével, vonalba áll Istennel, vonalba áll egymással, tökéletesen egyenesen járva, józanul, minden ember előtt, Isten félelmében. Mert egy ember ellopott egy köntöst, és tett valamit, amit nem kellett volna, és az elvette tizenhat ember életét. Azt hiszem, tizenhat volt, talán több. Azt hiszem, tizenhat ember halt meg.

58 Józsué összehívta, és azt mondta: „Valami baj van! Isten ígéretet tett, és valami baj van.”

59 Amikor felhozzuk a betegeket elénk, és nem gyógyulnak meg, akkor egy erős böjtöt kell hirdetni. Összehívni a gyülekezetet. Valami baj van valahol. Isten ígéretet tett. Istennek annál az ígéretnél kell maradnia. Ő meg fogja tenni.

60 És ő böjtöt hirdetett, és megtalálták, sorsot vetettek, és Ákán bevallotta. És ők megölték Ákánt, és a családot és mindent, s megégették hamvaikat, és otthagyták azt

emlékül. És Józsué egyenesen továbbment, át a csatákon, elfoglalva mindent horzsolás nélkül, vagy sebesülés nélkül. Tessék.

61 És egy nap szükségük volt egy kis időre, egy kis extra időre. A nap lenyugvóban volt, és az emberek nem tudtak jól harcolni éjszaka. És Józsué, a nagyszerű harcos Istentől felkenve, elhelyezve a földön, mint az Efézusiak az új gyülekezetnek, birtokolni, birtokolta, birtokolva a földet, elfoglalta azt. Szüksége volt egy kis időre, így azt mondta: „Nap, állj meg!” És az megállt körülbelül 12 órára, amíg ő elfoglalta azt a földet. Látjátok?

62 Na most, az Efézusi levél elhelyez bennünket a mi pozíciónkba, Krisztusban. Ez volt velük a Szentföldön. Mi nem a Szentföldön vagyunk elhelyezve, hanem a Szent Szellemben! Na most, olvassunk egy Igét, nézzük meg, mennyire tökéletes a Gyülekezet:

Pál, Jézus Krisztus apostola, Isten akaratából...

63 Ó, mennyire szeretem ezt! Isten tette őt apostollá. Nem a vének tették rá a kezüket. Nem egy püspök küldte őt valahová, hanem Isten hívta őt el, és tette apostollá.

Pál, Jézus Krisztus apostola, Isten akaratából

az Efézusban lévő és Jézus Krisztusban hívő szenteknek. (a megszenteltek)

64 Figyeljétek meg, hogyan címzi ezt meg! Ez nem a hitetleneknek szól. Ez a gyülekezetnek szól. A kihívottaknak van címezve, megszentelteknek és az elhívottaknak, akik Krisztus Jézusban vannak.

65 Na most, ha meg akarod tudni, hogyan kell bekerülni Krisztus Jézusba, ha akarod, lapozz az 1.Korinthus 12-höz, az azt mondja: „Mert egy szellem által kereszteltettünk egy Testbe.” Hogyan? Mi által kereszteltettünk? A Szent Szellem által. Mert nem vízkereszttség által, ti Krisztus Gyülekezete emberek, hanem egy nagybetűs Sz-e-l-l-e-m által, egy Szellem által. Nem egy kézfogás által, nem levél által, nem meghintés által. Hanem egy Szellem által vagyunk mi mind belekeresztelve egy Testbe, a mi birtokunk az a föld, amit Isten adott nekünk, hogy abban éljünk, az a Szent Szellem. Mint ahogy Kánaánt adta a zsidóknak, Ő nekünk a Szent Szellemet adta. „Egy Szellem által kereszteltettünk mindnyájan bele egy Testbe.” Értitek?

66 Na most, ő a szellemi kánaánitákhoz beszél. Izraelhez, a szellemi Izraelhez, aki birtokolja a földet. Ó, nem vagytok boldogok, hogy kijöttetek az egyiptomi fohagymáktól? Nem vagytok boldogok, hogy kijöttetek a pusztaságból? És emlékezzetek, mannát kellett, hogy egyenek angyali ételt a Mennyből, amíg át nem mentek a földre. És amikor átmentek a földre, a manna nem hullott többé. Akkor ők teljesen felnőttek. És enniük kellett a föld termését. Most, hogy nem vagytok kisbabák többé, most hogy nem vágytok az Evangélium őszinte tejére, nem kell titeket babusgatni és paskolgatni és meggyőzni, hogy gyertek gyülekezetbe, most hogy teljesen felnőttetek Krisztusban, készen álltok, hogy most már erős ételt egyetek. „Készen álltok, hogy bejőjjetek valamibe,” – mondta. Készek vagytok megérteni valamit, ami mély és gazdag.

Ó, mi egyenesen ebbe fogunk belemenni, és ó, ez el volt rejtve a világ alapítása óta. Ő azt mondja: „Most, hogy bejöttetek ebbe, nektek címzem ezt.” Nem azoknak, akik épp csak elhagyták Egyiptomot, nem azoknak, akik még mindig úton vannak, de azoknak, akik az Ígéret Földjén vannak, akik megkapták az ígéretet.

67 Hányan kapták meg a Szent Szellem ígéretét? Ó, nem vagytok boldogok, hogy ezen a földön vagytok? Ideát, eszitek a régi termést, eszitek Isten erős dolgait és tiszta megértésetek van. A szellemi elmétek teljesen kitisztult. Pontosan tudjátok, hogy ki Ő. Pontosan tudjátok, hogy mi Ő. Pontosan tudjátok, hogy hova tartotok. Pontosan tudtok mindent Erről. Tudjátok, hogy Kiben hittetek és meg vagytok arról győződve, hogy képes megtartani azt, amit Őrá bízotok, addig a napig. Ó, ezek azok, akikhez Pál beszél most. Jól figyeljétek! Figyeljétek, most!

...a hűségeseeknek Krisztus Jézusban.

68 Na most, hadd ismételje ezt meg a gyülekezet. Hogyan kerülünk Krisztusba? Gyülekezethez csatlakozással? Nem! Nevünknek egy könyvbe írásával? Nem! Úgy, hogy megkereszteltetünk alámerítés által? Nem! Hogyan kerülünk Krisztusba? Egy Szent Szellem által vagyunk mindnyájan belekeresztelve egy ígéretbe, a Testbe, és részesei vagyunk mindannak, ami ahhoz a földhöz tartozik. Ámen! Ó, én szeretem ezt. Ha nem volnék rekedt, kiabálni tudnék. Ó, mert amikor én bejutok erre a földre, ez az enyém. Én most otthon vagyok; Kánaánban vagyok. Alá vagyok rendelve mindannak, amire Isten használni akar engem. Szent helyeken járok, egy Királynak a fia, már díszes ruhába öltözötten és készen. Már kijöttem Egyiptomból és végigjöttem az Ígéret Földjére, megálltam a próbákban, átmentem a Jordánon ebbe az áldott ígéretbe. Ó, hogyan kaptam meg? Egy Szellem által. Ugyanazon a módon, ahogy Pál megkapta. Ugyanúgy tett velem, ahogyan ővele tett. Ez Ugyanúgy tett teveled is. „Egy Szellem által vagyunk mind bekeresztelkedve.” Nem meghintve, csak egy kis hintés ebből, elég jó érzés, de alámerítve! Teljesen arra készítetve, hogy beússzunk a Szent Szellembe. Ez az ígéret.

69 A mi Efézusi levelünk, a mi Józsuénk, ami a Szent Szellem, Józsué azt jelenti, „Jézus, Megmentő”. Józsué, aki a Szent Szellemet jelenti, amint Az a szellemiekben mutatja be, azt, ami a természet szerintiben volt. Ő a mi nagy harcosunk, Ő a mi nagy vezetőnk. Ahogyan Isten volt Józsuéval, úgy van Isten a Szent Szellemben közöttünk, ahogy mozdul. És amikor bűn jön be a táborba, a Szent Szellem megálljt parancsol. „Mi a baj ezzel a gyülekezettel? Valami baj van.” Ó, nem látjátok, hogy már túl sok van nekünk Kisnek a fiaiból? Túl sok Saul jön a szemináriumokból, teológiai iskolákból és kimennek és tanítják ezeket az elferdített dolgokat, ahogyan a Biblia megmondta, hogy tenni fogják. „Látszat szerint, de nincs meg a hit, elválasztják magukat tőletek. Nincs közösségük veletek és ilyenek, a kegyességnek a látszata megvan, de megtagadják annak az erejét: Az ilyenektől fordulj el!” Nem tudják, hogy honnan jönnek, és nem tudnak magyarázatot adni.

70 Azt mondom, Booth Clibbon testvért idézve, aki egy barátom, ha van valami, ami törvénytelen, nem Isten által teremtetett dolog a világon, az az öszvér. Az öszvér a legalacsonyabb rendű minden között. Nem tudja, hogy ő micsoda. Nem tudja magát előállítani többé. Egy öszvér nem tud egy másik öszvért nemzeni, hogy öszvérré váljon. Neki vége van. Nem tudja, hogy honnan jön az apukája, s azt sem tudja, honnan jön az anyukája, mert ő... egy kis számár és egy kanca. Isten soha nem tette azt. Soha ne fogj ilyen dolgot Istenre! Isten soha nem tette azt. Isten azt mondta: „Minden hozza elő a saját fajtáját.” Igen, uram. De egy öszvér... az apukája egy számár és az anyukája egy kanca, így ő nem tudja, hogy hová tartozik. Ő egy ló, ami próbál öszvér lenni, vagyis egy öszvér, vagy ő egy ló, ami próbál számár lenni, egy számár, ami próbál ló lenni. Nem tudja, hogy hová tartozik. És ő a legkeményfejűbb dolog, ami van a világon. És te soha nem tudsz benne bízni egy kicsit sem.

71 És így van egy csomó emberrel a gyülekezetben. Ők nem tudják, ki az apukájuk. Nem tudják, ki az anyukájuk. Az egyetlen dolog, amit tudnak, hogy ők vagy lutheránusok, vagy presbiteriánusok, vagy metodisták, vagy baptisták, vagy pünkösdiek, vagy valami. Nem tudják, hogy honnan jönnek. És egy öreg számárra, te kiabálhatsz, amennyit csak akarsz kiabálni, és csak ott fog állni, és nyújtogatja a nagy füleit és néz. Prédikálhatsz nekik egész éjszaka és amikor elmennek semmivel sem tudnak többet annál, mint amikor bejöttek. De most ez pontosan így igaz. Nem szándékom gorombának lenni, de el akarom nektek mondani az Igazságot.

72 De egy dolog, amit tenni tudnak, ők jó munkások, csak dolgoznak, dolgoznak, dolgoznak, dolgoznak. Ez eszembe juttatja ezeket a csomó armeniánusokat, akik próbálják kimunkálni az utat a Mennybe. Így igaz, egy öszvér. Ó, a női segélyező társaság és a csirke-vacsora, hogy fizessék a prédikátort. Ó, és nekünk kell ilyen tánc, és ilyen társalkodás. Ez csak munka, munka, munka, munka, munka. És miért munkálkodnak ők?

73 Kérdezd meg őket: „Megkaptátok a Szent Szellemet, mióta hittetek?”

74 És csak nyújtogatják a fülüket, és nem tudják, hogy hova tartoznak. „Hogy érted? Mi ez az egész? Hogy érted, hogy Szent Szellem? Soha nem hallottam semmit Arról. Ó, te biztos valami fanatikus vagy.” Látjátok? Nem tudják, ki volt az apukájuk, és azt sem, ki volt az anyukájuk. És neked ütnöd kell őket mindennel, amit teszel. Ütni *itt*, ütni *ott* és ütni *itt*, ütni *ott*. Így igaz, egy öreg öszvér.

75 De azt mondom neked, nem kell ezt tenned egy igazi telivér lóval. Csak csattintsd meg az ostort fölötte egyszer és testvérem, ő már el is ment. Tudja, hogy mit tesz. Ó, milyen jó lovagolni egy telivéren! Milyen jó azt mondani: „Gyerünk, fiú!” Ó, akkor jobb, ha kapaszkodsz, mert ő a levegőben hagyja a nyeret.

76 Így van ez az igazi, tisztavérű keresztényekkel. Halleluja! „Vegyétek a Szent Szellemet! Térjete meg mindannyian és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében, a

bűneitek bocsánatára!” Már el is mentek, olyan gyorsan, ahogy csak tudnak, hogy eljussanak a vízhez, már mennek is. Nem nyugszanak éjjel és nappal, amíg meg nem kapják a Szent Szellemet. Miért? Tudjátok, egy keresztény tudja, ki az ő Apukája. Látjátok, ketten kellene ahhoz, hogy legyen egy születés. Így igaz. Apa és anya. Az öszvér nem tudja, melyik volt az apa, vagy melyik volt az anya. De mi tudjuk, hogy ki volt Apa, és ki volt Anya, mivel Isten írott Igéjéből születtünk, amit a Szellem erősített meg. Péter azt mondta Pümkösd napján, „Ha megtértek és megkeresztelkedtek mindannyian Jézus Krisztus Nevében bűneitek bocsánatára, akkor venni fogjátok a Szent Szellem ajándékát.”

77 És, testvér, egy igazi újjászületett keresztény, ó, a szelleme, amint az Igéhez jut, ő veszi a Szent Szellemet. Kérdezz tőle akkor valamit! Ő tudja, hogy hol áll. „Hiszel az isteni gyógyításban?”

„Ámen!”

„Hiszel a második eljövételben?”

„Ámen!”

78 Kérdezd meg azt egy öszvértől! Az öszvér-vallás: „Nem tudom. Dr. Jones azt mondta egyszer...” Hú! Ott megy Saul után. Látod? „Ó, nem tudják. Nos, azt mondom, az én gyülekezetem nem biztos abban.”

79 De, testvér, egy újjászületett férfi és asszony annyira biztos az Úr Jézus eljövételében, annyira biztosak, hogy nekik megvan a Szent Szellem, mint ahogy van Szent Szellem, amit megkaphatnak.

80 Na most, Jézus azt mondta... Az asszony a kútnál: „Mi ezen a hegyen imádkozunk, és a zsidók Jeruzsálemben imádkoznak.”

81 Ő azt mondta: „Asszony, figyelj az Én Szavamra! Eljön az óra, és az most van, amikor az Atya olyan imádókat keres, akik Szellemben és igazságban imádják Őt.”

82 A Te Igéd az Igazság. És minden ember, aki olvassa a Bibliát, és hisz minden szót, amit a Biblia mond és követi az utasításait, és veszi ugyanazt a Szent Szellemet, amit ők vettek, ugyanazon a módon, ahogy ők vették Azt, ugyanazokkal az eredményekkel, amikkel ők vették, ugyanazzal az erővel, ami nekik volt, amikor vették Azt, az tudja, hogy ki az ő Apukája és Anyukája. Ő tudja, hogy meg van mosva Jézus Krisztus Vérében, megszületve Szellemtől, betöltve Isten kenetével. Tudja, hogy hol áll. Biztosan! Kánaánban van. Tudja, hogy honnan jött. Így van ez egy igazi kereszténnyel. Kérdezd meg tőle: „Vetted a Szent Szellemet, mióta hittél?” „Ámen, testvér!”

83 A múltkor ott álltam egy idős szent mellett, aki 92 éves, amint beszélt az ő 80 éves pásztorához, azt mondtam: „Nénje?”

És amilyen tisztán csak lehet, azt mondta: „Tessék, fiam.”

84 Azt kérdeztem, milyen régóta vetted a Szent Szellemet?”

Azt mondta: „Dicsőség Istennek! Úgy 60 évvel ezelőtt megkaptam Azt.”

85 Ha ő egy öszvér lett volna, azt mondta volna: „Na most, várj egy percet! Én konfirmáltam, és meghintettek, amikor én... Nos, bizonyosan, és elvittek engem a gyülekezetbe és elvitték az én leveletem valakinek.” Ó, irgalmaz! Azt se tudják, hova tartoznak.

86 De ő tudja, hogy honnan van az ő születési joga. Ott volt, amikor ez történt. Megszületett víztől és Szellemtől. Ő tudta, és a víz által, az Ige vizének a megmosása által veszi az Igét.

87 Na most, figyeljétek meg, hogyan van ez címezve „azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak”! Na most emlékezzetek, Pál... sok időt veszek el, de nem fogok végigmenni ezen a fejezeten, de sietni fogok. Szeretitek ezt? Ó, ez elmondja nekünk, hogy hol vagyunk, de nem tudjuk ezt megtenni, csak egy este. Nekünk szükség lenne egy hónapra, vagy kettőre ehhez, minden este, csak végigmenni Ezen, Igéről-Igére. Visszamenni és felhozni ezeket történelemből, és kiteríteni ezt, Igéről-Igére, és megmutatni nektek, hogy Ez az igazság. Hadd olvassam el ezt a verset újra gyorsan.

Pál Jézus Krisztus apostola, Isten akaratából, (nem ember akaratából) a szenteknek, akik Efézusban vannak, és (kötőszó) a hűségeseeknek Krisztus Jézusban.

88 Ez azt jelenti: „Ők ki lettek hívva, elválasztva, és most be lettek keresztezve Szent Szellem által, és Krisztus Jézusban vannak. Nektek címezem ezt a levelet, szeretteim”. Ó, Pálra gondolok most, ott, ővelük. Ó, milyen boldogság! Ott Annak a kis, öreg apostolnak lecsapták a fejét. Ott álltam azon a helyen, ahol levágták az ő fejét. De ó, a feje ott van a helyén abban az új testben, és soha nem lehet azt újra levágni. És ő ott áll velük ebben a percben, ugyanaz az apostol, aki Ezt írta. És azt mondta: „Nektek, akik Krisztus Jézusban vagytok! Egy Szellem által vagyunk mindannyian belekeresztezve ebbe az egy Testbe.” Most figyeljétek!

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak atyja, aki megáldott bennünket minden...

Ó, hallod ezt, Charlie?

Aki megáldott minket minden szellemi áldással...

89 Nem csak néhányat az apostoloknak és néhány ennek, hanem ő megáldott bennünket minden szellemi áldással. Ugyanaz a Szent Szellem, ami leszállt Pünkösöd napján, az ugyanaz a Szent Szellem ma este. Ugyanaz a Szent Szellem, ami Máriát készítette, hogy kiabáljon, és nyelveken szóljon, és nagyszerűen érezze magát, és örvendezzen, és tegye azokat, amiket tett, ugyanez a Szent Szellem van itt ma este.

Ugyanaz a Szent Szellem, ami hagyta Pált azon a régi hajón, ami úgy nézett ki, hogy már átázott és vége van, és tizennégy nap és éjszaka után nem volt hold és csillagok, kinézett, és minden hullámon egy ördög volt villogtatva a fogát, és azt mondta: „Elsüllyesztelek, most te öreg. Most elkaplak.”

90 És amíg Pál lement, hogy legyen egy kis imádsága, ott állt egy Angyal, és azt mondta: „Ne félj, Pál, ez az öreg hajó összetörik egy bizonyos szigeten. Menj csak és edd meg a vacsorádat! Most már minden rendben van.”

91 Itt jön ő azokkal a láncokkal az öreg kis karjain és húzza azokat a lábán, és azt mondja: „Legyetek jó reménységben, férfiak, mert az Isten, mert annak az Istennek az Angyala, akinek én a szolgálja vagyok mellém állt és azt mondta: 'Pál, ne félj!'" Ugyanaz a Szent Szellem itt van ma este, Istennek ugyanaz a Szellem szolgálva nekünk ugyanazokkal a szellemi áldásokkal.

...Megáldott bennünket minden szellemi áldással, mennyei helyeken...

92 Ó, álljunk csak meg itt egy percre! „Mennyei helyeken”. Nemcsak kint valahol, hanem mennyei helyeken. Mi a „mennyeiekben” gyűltünk össze, ez jelenti a hívőnek a pozícióját. Azt, hogy én átimádkoztam magam, te átimádkoztad magad, vagy a gyülekezet átimádkozta magát, és mi készen állunk az üzenetre, és összegyülekeztünk, mint szentek, kihívottak, megkeresztelve Szent Szellemmel, betöltve Isten áldásaival, elhívva, kiválasztva, elhelyezve mennyei helyeken most mi mennyeiek vagyunk a lelkeinkben. Szellemünk elhozta bennünket egy mennyei légkörbe. Ó, testvér! Íme, egy mennyei légkör! Ó, mi történhetne ma este? Mi történhetne ma este, ha mennyei légkörben ülnénk itt és a Szent Szellem mozdulna minden szív felett, ami újjá van szülve és új teremtés lett Krisztus Jézusban? Minden bűn a Vér alatt, tökéletes imádatban, kezeink felemelve Istennek, és a szíveink felemelve, mennyei helyeken ülve Krisztus Jézusban, együtt dicsőítve, mennyei helyeken.

93 Ültél valaha ott? Ó, én ültem addig, amíg sírtam az örömtől, és azt mondtam: „Istenem, ne engedd, hogy valaha elmenjek innen!” Csakis mennyei helyeken Krisztus Jézusban!

94 Mivel áldott meg bennünket? Isteni gyógyítással, előre tudással, kinyilatkoztatással, látásokkal, erőkkkel, nyelvekkel, magyarázatokkal, bölcsességgel, ismerettel, minden mennyei áldással, kibeszélhetetlen örömmel és telve dicsőséggel, minden szív betelve a Szellemmel együtt járva, együtt ülve, mennyei helyeken, nincs egyetlen gonosz gondolat közöttünk, nincs egyetlen elszívott cigaretta sem, nincs egyetlen rövid ruha sem. Nincs *ilyen, olyan, vagy amolyan*, nincs egy gonosz gondolat sem, nincs senkinek semmi a másik ellen, mindenki szeretetben beszél és harmóniában, mindenki egy akarattal, egy helyen, „akkor hirtelen hang jött a mennyből, mint egy zúgó, erős szél.” Íme! „Megáldott bennünket minden szellemi áldással.”

95 Aztán a Szent Szellem talán leszáll valakire, és azt mondja: „ÍGY SZÓL AZ ÚR: Menj el egy bizonyos helyre, és tegyél meg egy bizonyos dolgot!” Figyeld, ahogyan ez így megtörténik. [Branham testvér csettint az ujjával – a szerk.] Látjátok? „ÍGY SZÓL AZ ÚR: Tegyél meg egy bizonyos dolgot egy bizonyos helyen!” Figyeld, ahogy ez így megtörténik! [Branham testvér csettint az ujjával.]

96 „Megáldott bennünket együtt minden mennyei áldással mennyei helyeken.” Figyeljete!

Aszerint, amint kiválasztott minket...

97 Mi választottuk Őt, vagy Ő választott minket? Ő választott minket. Mikor? Azon az estén, amikor elfogadtuk Őt? Kiválasztott!

*Aszerint, amint Magának kiválasztott minket őbenne a világ teremtése előtt,
hogy szentek és feddhetetlenek legyünk őelőtte...(felekezetek által?)
...szeretet által*

98 Mikor választott ki bennünket Isten? Mikor választott ki Isten téged, akinek megvan a Szent Szellem? Mikor választott Ő téged? A világ megalapítása előtt. Az előre tudása által előre látott téged, és tudta, hogy szeretni fogod Őt. És mielőtt lett volna alapja a világnak, kiválasztott téged, és elküldte Jézust, hogy Ő legyen az engesztelés a bűneidért, hogy hívjon téged megbékélésre Önmagával, szeretetre. Ó, bárcsak lenne még egy néhány percnyi időnk.

99 Mielőtt továbbmennénk, csak hadd menjek vissza az 1 Mózes 26-hoz. Majd folytatom szerdán. Amikor Isten teremtette az embert... Mielőtt az embert teremtette, Önmagát úgy hívta: „El”, E-l, El; E-l-h, „Elah Elohim.” Az a szó azt jelenti héberül: „önmagától létező”, teljesen saját Magától. Semmi nem létezett Őelőtte. Ő volt minden létező, ami valaha volt. Önmagában létező! El Elah Elohim azt jelenti, „mindenre elegendő, erőben teljes, Mindenható, Önmagában létező”. Ó!

100 De az 1Mózes 2-ben, amikor ő megalkotta az embert, azt mondta: „Én vagyok” Y-a-h-u J-u-v-u-h, Yahweh, „Jehovah.” Mit jelent ez? Én vagyok az örökké létező, aki teremtettem valamit Magamból, hogy legyen az Én fiam, vagy egy átmeneti, vagy egy amatőr, az Én kicsinyem. Dicsőség! Miért? Ő azért adta az embert... *Jehovah* azt jelenti, „Ő azért adta az embert, hogy amatőr isten legyen.” Mert Ő az Atya Isten, és az embert egy amatőr istennek alkotta, hogy Ő ne legyen többé önmagában létező, Ő a családjával együtt létezik. El Elah Elohim. Na most, ő ugye Jehova. Jehova azt jelenti „Az, aki együtt létezik a családjával.” Na most, Isten alkotta az embert, hogy érvényesüljön az egész földön, neki uralma volt. És a föld volt az ember uralma. Ez az Írás? Aztán, ha ez az uralma, akkor ő Isten volt a föld fölött. Ő szólhatott, és annak úgy kellett lenni. Mondhatta ezt, és ez úgy történt. Ó! Itt van Ő, Isten, Jehova! Az, aki egyszer önmagában létezett, de most a családjával létezik, és az Ő kicsinyei Ővele. Íme, itt van!

101 Na most, olvassátok el azt! Ebbe bele fogunk menni szerda este, amikor több időnk lesz. Most van még 15 percünk és aztán... azt gondoltam, eljutok egy bizonyos pontra, de nem fogunk. Oda, ahol el vagyunk pecsételve az ígéret Szent Szellemé által. Rendben van.

102 Tehát, mikor lettünk elhívva, hogy Isten szolgálói legyünk? Mikor lett Orman Neville elhívva, hogy Isten szolgálója legyen? Te jó ég! Ebbe beleremegek. El fogom mondani nektek, vegyünk néhány Íráshelyet! Szeretném, hogy vegyétek a Péter első levele 1:20-at! És Pat, vedd a Jelenések 17:8-at! És én fogom venni a Jelenések 13-at. Na most, szeretnék figyelni itt. Tudni akarjátok, hogy Isten mikor hívott el titeket, hogy keresztények legyetek. Ó, szeretem ezt. Ezt „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, ami Isten szájából származik.” Rendben, Neville testvér, te menj az 1Péter 1:20-hoz! [Neville testvér azt mondja: „1:20” – a szerk.] Na most, olvasd el az 1:19-et és az 1:20-at! Figyeljete erre! Igen. [Neville testvér felolvassa az 1 Péter 1:19-20-at.]

Hanem drága Véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén, aki eleve el volt ugyan rendelve a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén tiérettetek.

103 Mikor lett elrendelve? A világ alapítása előtt. Pat testvér, olvasd el a Jelenések 17:8-at nekem! [Pat testvér felolvassa a Jelenések 17:8-at – a szerk.]

A fenevad, amelyet láttál, volt és nincs. És a mélységből jő fel, s megy a veszedelemre. És a föld lakosai csodálkoznak, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe, e világ megalapítása óta látván a fenevadat, amely volt és nincs, noha van.

104 Ki lesz becsapva? Ki lesz majd becsapva ezáltal a vallásos személy által, mint amilyen Saul volt? Az olyan ravasz és olyan tökéletes, hogy becsapná még a kiket? Magukat a vá...[A gyülekezet azt mondja: „a választottakat”. – a szerk.] ha... [lehetséges volna] lehetséges volna. Rendben van, Jelenések 13:8. Hadd olvassam ezt fel nektek!

Annak okáért imádják őt a Földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az Életnek könyvébe, amely a Báránnyé, aki megöletett e világ megalapítása óta.

105 Mikor lett a nevünk beletéve a Bárány Életkönyvébe? Amikor a Bárány megöletett a világ megalapítása előtt. Amikor Isten Jehova volt, El Elah Elohim, az Önmagában Létező. Pont, mint egy nagy Gyémánt. És Ő nem lehetett semmi más, de belül a Gyémántban voltak tulajdonságok, egy Megmentő. Ezekben a tulajdonságokban, Őbenne az volt, hogy Ő egy Gyógyító. Tehát, nem volt semmi, hogy meg legyen mentve, nem volt semmi, hogy meg legyen gyógyítva, de az Ő tulajdonságai létrehozták azt. Így aztán a világ megalapítása előtt, amikor tudta, hogy abban a nagy bemutatkozásában Ő Megmentő lesz, hogy eljön majd, és testté lesz, és közöttünk lakozik, és tudta, hogy a Sebei által fogunk meggyógyulni. Ő megölte a Bárányt a Könyvében, a világ megalapítása előtt és a neveiteket odaírta abba a Könyvbe a világ megalapítása előtt. Ó!

106 Figyeljétek Ezt! Az eleve elrendelés visszatekint az előre tudásra. Úgy értem, a kiválasztás, a kiválasztás visszatekint az előre tudásra, és az eleve elrendelés tekint a végzetre. Ne felejtsetek el azt, hogy a kiválasztás visszatekint ide, és itt az van, hogy én egy konkoly voltam. Bűnben születtem, és vétekben formáltattam. Hazugságokat szólva jöttem a világra, és bűnösök közé születtem. Apukám, anyukám, s az egész családom bűnösök. Egy konkoly voltam, de hirtelen, egy búzává váltam. Hogyan történt ez? Mi ez? Kiválasztás. Isten a világ alapítása előtt kiválasztotta azt a konkolyt, hogy búza legyen belőle. Most már tudom, hogy búza vagyok, mert meg vagyok mentve. Honnan tudom? Nézz vissza és lásd meg, hogy Ő eleve elrendelte ezt hosszú idővel ezelőtt. Az előre tudása által látta, hogy szeretni fogom Őt, így Ő engesztelést tett a saját Fia által, hogy Rajta keresztül én konkolyból búzává válhassak. Akkor hol vagyok én most? Meg vagyok mentve, és Isten kegyelmében járok. Mire tekint az eleve elrendelés? A végzetre. Hová fog Ő engem vinni és hová megyek? Ámen! Ez tart téged. Tessék, itt van.

107 Most hadd olvassak még kicsit tovább, és aztán hamarosan zárunk kell.

Aszerint, amint Magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte, szeretet által. Eleve elhatározván, hogy minket a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által, az Ő akaratának jókedve szerint.

108 Mit tett Ő? Az előre tudása által látott bennünket, tudva, hogy Ő egy Megváltó, Önmagában létező. Nem voltak angyalok, nem volt semmi, csak Isten, Elah, Elohim, az Önmagában létező, semmi más, csak Ő egyedül. De Őbenne volt egy Megmentő. Na most, mit fog megmenteni, ha semmi nem vészett el? Tudva ezt, akkor tudta, hogy ez a nagy tulajdonság Őbenne valamit be fog mutatni, odaát, amit meg tud menteni. Aztán amikor ezt tette, előre tudása által lenézett, és látott mindenkit, akik el fogják fogadni Azt. És akkor, amikor ezt tette, így szólt: „Hogy megmentsem, az egyetlen módja, hogy azt megtegyem, az, hogy Én Magam lejövök és testté leszek, és az ember bűnét Magamra veszem, és meghalok őérte, hogy lehessen Valaki, akit imádnak.” Mert Ő Isten, az imádat tárgya.

109 Azután Ő lejött és Magára vette. És mialatt ezt tette, Ő azért tette azt, hogy megmentsen téged, aki akarsz megmenekülni. Látjátok, hogy értem? Előre tudás által a végtelen Isten, Aki mindent tud, látta a Bárányt, és megölte a Bárányt a világ megalapítása előtt, és a nevedet a Bárány Életkönyvébe tette. És látta Sátánnak a megtévesztését, hogy mit fog tenni. Így a nevedet odatette, és azt mondta, hogy az antikrisztus annyira vallásos lesz, annyira jó, annyira egy jó pajtás, annyira egy okos ember, annyira egy vallásos ember, hogy megtévesztené még magukat a kiválasztottakat is, ha lehetséges lenne. De ez lehetetlen, mert az ő nevük eleve el volt rendelve a világ

alapítása előtt. Választás által, Ő kiválasztotta őket és eleve elrendelés által ők tudják, hogy hová mennek. Íme, itt van.

110 Na most, ki tudná kétségbe vonni ezt? Ez az, amit Pál mond. Ez Pálnak az Igéje. Ez Pálnak az írása. Ez az, amit ő tanított a gyülekezetének. A gyülekezet pozíciójában a világ alapítása előtt, amikor Isten az Ő szülési fájdalmában előhozott, előhozott téged, tudva, hogy mit fogsz tenni. Elhelyezett téged az Ő Saját Testébe, hogy legyél egy háziasszony, legyél egy földműves, legyél egy prédikátor, legyél egy próféta, hogy legyél ez, vagy legyél az. Elhelyezett téged egy pozícióba. Aztán amikor eljöttünk Egyiptomnak a fokhagyma földjeiről a megszentelődés által, és belekeresztelkedtünk az Ígéret földjébe... mert Istennek az ígérete a Szent Szellem. Az Efézus 4:30, azt mondja: „Ne szomorítsátok meg Istennek a Szent Szellemét, aki által el lettetek pecsételve a megváltásotok napjáig.” Azután Isten eleve elrendelve a gyülekezetet, így szólt: „És mindazok a népek milliószor millióan lesznek, akik nagyon vallásosan fognak járni, és be lesznek csapva.” Az egyedüliek, akik nem lesznek becsapva, azok, akik átmentek az Ígéret földjébe, akiknek a neve a világ megalapítása előtt bele lett téve a Bárány Életkönyvébe, és átjöttek az Ígéret földjébe, és élvezik azt.

111 Sok ember fél, hogy furcsán fogtok viselkedni. Sok ember fél, hogy a Szent Szellem rávesz titeket, hogy olyan dolgokat tegyetek, hogy megszégyenültök az emberek előtt. Sok ember fél, hogy sírni fognak, és az ő kedvesük látni fogja őket sírni, vagy anya, vagy a szomszédod, vagy a főnököd látni fog téged.

112 Hadd meséljek egy emberről egyszer, mielőtt zárnánk. Volt egy ember, akit Dávidnak hívtak, és amikor Istennek a ládája lent volt a filiszteusok földjén, és Az átjött, és húzták a ládát. Egy öreg ökör húzta és Dávid látta, hogy jön az a láda, volt rajta egy kis köntös, és kiszaladt oda, és felkapta a lábát a levegőbe, és ugrált körbe, és kiabált és ugrált, és táncolt, és ugrált, és táncolt. És Izrael királya volt! A felesége kinézett az ablakon, és meglátta, hogy olyan furcsán viselkedik, és megvetette őt. Nos, azt mondhatta: „A bolond! Nézzétek őt ott kint, hogyan viselkedik, dobálja a lábát a levegőbe, ugrál körbe és úgy viselkedik. Ó, biztosan megőrült!” És azon az estén, amikor bejött [Dávid – a ford.], azt mondta [a felesége – a ford.], ilyen szavakkal: „Nahát, zavarba hoztál engem. Nahát, te, a király, a férjem, ott kint úgy tenni és úgy viselkedni!”

113 Dávid azt mondta: „Holnap csak még jobban azt fogom csinálni. Igen, Uram!” Azt mondta: „Nem tudod, hogy az Úrnak táncoltam?” Ő átment! Az Ígéret földjén volt. Elvesztette minden saját kiformázottságát és a világnak a sarát. Annyira boldog volt, mert tudta, hogy a láda bejött a saját városába.

114 És ó, én mondom nektek, néhány ember fél venni a Szent Szellemet, fél attól, hogy majd nyelveken fognak szólni. Félnék, hogy valaki azt mondja majd: „Most már ő is egy

azok közül a nyelves fickók közül.” Félnék gyülekezetbe jönni és megkeresztelkedni Jézus Krisztus Nevében, mert szégyellik Azt. Ó! Ó!

115 Valaki azt mondta nekem, hogy vissza kell majd hívnom a kazettáimat, mert prédikáltam a Jézus Krisztus Nevében való bemelegítést. Én nem hívom vissza azokat, csak többet készítek! Így igaz, hogy többet készítek! Ez a Biblia. Ha nem tetszik nekik, amit tegnap tettünk, csak figyeljenek, hogy mit fogunk tenni holnap! Ezt kell tennünk, látjátok, csak tovább menni. Ennek nincs vége, mert ez az Úrtól van. Ez Isten.

116 Tudjátok, Isten mit csinált? Lenézett a Mennyből, és így szólt: „Dávid, te az Én szívem szerint való ember vagy.” Dávid nem szégyellte, ő az Úr szolgája volt. Szerette az Urat. Annyira boldog volt, annyira túlradt az öröme, hogy már nem gondolt az emberi presztízzsel.

117 Látjátok, ahogy reggel mondtam a szolgálatomban, annyira félünk, hogy azt akarjuk, hogy egy Saul tanítson bennünket. Azt akarjuk, hogy egy Saul mondja meg nekünk a bibliaiskolából, hogy hogyan kell megélnünk a vallásunkat, hogyan kell tennünk azt. Az a Jordánnak a másik oldala. Ezen az oldalon a Szent Szellem vezet. Ezen az oldalon, te kint vagy abból a sárból. Ideát, te nem törődsz azzal, hogy ők mit gondolnak. Ideát, te halott vagy, és az életed el van rejtve Krisztusban, és el vagy pecsételve a Szent Szellem által. Téged nem érdekel. Kánaánban laksz. Te jó eledelen élsz. Egy új teremtetés vagy Krisztus Jézusban. Az Ígéret Földjéhez vagy kötve.

118 Emlékszem, amikor odaát álltam, Collins testvér, harmincegynéhány évvel ezelőtt, amikor ez a gyülekezet még nem volt felépítve. Itt volt felállítva a sarkon egy kis sátoros összejövetel, az első összejövetelem. Ugyanezt az Evangéliumot prédikáltam. Ugyanezt a dolgot, Krisztus kikutathatatlan gazdagságát, vízkeresztséget Jézus Krisztus Nevében, hinni minden Igét, hogy az igaz, a Szent Szellem keresztséget, isteni gyógyítást, Isten erejét, ugyanúgy, ahogy most prédikálom azt. Soha nem változtattam, egy centit sem Ezekből. Isten csak többet kijelentett számomra Ebből, így, ahogy Ő kinyilatkoztatja, én csak folyamatosan előhozom. Ő soha nem vesz el abból, ami már megvan, csak mindig többet ad Ahhoz.

119 Ott álltam lent, amikor úgy ötszáz ember állt a partokon, és énekelt. „A Jordánnak viharos partjain állok, és sóvárgó tekintetemet Kánaán szép és boldog földjére vetem, ahol az én tulajdonom fekszik. Mikor fogom elérni azt a szép partot, és leszek örökké áldott, mikor fogom elérni az én Atyám... és az örök nyugalmat?” Amikor elkezdtek ezt énekelni, épp egy fiút vittem a folyóhoz, hogy megkereszteljem ott az Úr Jézus Nevében. Azt mondtam: „Mennyei Atyám, amint hozom ezt a fiút Tehozzád a megvallása alapján...” Én magam is csak egy fiú voltam, megvannak nekem otthon a fényképek erről. Azt mondtam, amikor megkereszteltem a vízben: „Uram, az ő megvallása alapján Jézus Krisztus, az Isten Fia Nevében, töltsd be őt a Szent Szellemmel!” És körülbelül ebben az

időben Valami kiengedett egy örvényt, és Az itt jött lefelé, örvénylett. A fényes Hajnalcsillag ott állt. Ott állt az a fény, amit pontosan ott látsz, azon a képen. Ott állt Az.

120 És ez eljutott a világra, egész fel Kanadáig és körbe. Azt mondták: „Egy titokzatos Fény jelent meg egy helyi baptista szolgáló felett, mialatt keresztelt.”

121 Néhány nappal ezelőtt, amikor Dr. Lamsa^[lámzá] eljött hozzám, és soha nem tudtam erről semmit, és hozott egy fényképet nekem, ami egy testvérnek megvan itt most önála. Nálad van az a kép? Nálad van az a Biblia, amiben ott fekszik, a könyvedben van? Rendben. Volt egy kép, egy régi, ősi zsidó jele Istennek. Pontosán az, ami Jób napjaiban létezett, mielőtt a Bibliát valaha megírták volna. Isten az Ő három tulajdonságában, nem három isten, egy Isten három tulajdonságban: Atya, Fiú, Szent Szellem, három tisztség, amiben Isten munkálkodott. Nem három isten, három tulajdonság! És ott volt az. Amikor az a nagy ember, Dr. Lamsa, a Lamsa Bibliának a fordítója, amikor azt mondta azon a reggelen... amikor azt mondtam neki, azt mondtam: „Mi az a jel?”

122 Azt mondta: „Ez Istennek az ősi jele, a zsidóknál. Isten, egy Isten három tulajdonságban.”

Azt mondtam: „Úgy, mint Atya, Fiú, Szent Szellem?”

123 Megállt, lerakta a kávéscsészét, és rám nézett. Gene^[dzsín], azt hiszem ott voltál, Leo^[lió]. Azt mondta: „Te hiszed azt?”

Azt mondtam: „Teljes szívemből.”

124 Azt mondta: „Múlt este ott álltam az alkalmadon Branham testvér, láttam azt a megítélést. Soha nem láttam eddig ilyet Amerikában, az én földemen.” Azt mondta: „Ezek az amerikai emberek még a Bibliát sem ismerik. Az egyetlen dolog, amit ismernek, az a felekezetük. Még azt sem tudják, hogy hol állnak.” Azt mondta: „Nem tudnak semmit. De amikor ott álltam múlt este, azt mondtam...” Nos, Gene testvér, én ezt tisztelettel és szeretettel mondom. Azt mondta: „’Ennek prófétának kell lennie.’ Amikor látom, hogy te úgy hiszed, hogy az Atya, a Fiú és a Szent Szellem nem három isten, hanem azok tulajdonságok, akkor én tudom, hogy Istennek egy prófétája vagy, különben nem lett volna kinyilatkoztatva így számodra.” Azt mondta: „Ez egy tökéletes jel. Én még soha...” Azt mondta: „Te nem egység hívő vagy?”

125 Én azt mondtam: „Nem, uram. Nem vagyok egység hívő. Hiszem, hogy Isten egy Mindenható Isten és a három tulajdonság csak három tisztség, amiben az egy Isten élt.”

126 Azt mondta: „Isten áldja meg a szívedet!” Azt mondta: „Egy nap a véredet kell adnod a földön ezért, de a próféták mindig meghalnak az ő ügyükért.”

127 És azt mondtam: „Legyen úgy, ha ez kedves az én Uramnak.” A Lamsa bibliafordítás.

128 Ó, ez annyira igaz! Hányszor mondtam ennek a gyülekezetnek, mint Sámuel is tette azelőtt, hogy Sault választották. „Mielőtt kimentek és csatlakoztok egy felekezethez

most, és teljesen megkötitek magatokat valami vallással, miért nem engeditek, hogy a Szent Szellem vezessen titeket?” Miért nem veszitek Istent a ti Vezetőtöknek, és hagyjátok, hogy Ő megáldjon titeket, elfelejtkezve a felekezetetekről? Na most, nem azt mondom, hogy ne tartozz semmilyen felekezetnek a gyülekezetéhez, tartozz bármelyikhez, amihez akarsz. Az tőled függ. De azt mondom neked, hogy egyénileg engedd, hogy a Szent Szellem vezessen téged! Olvasd a Bibliát, és tedd azt, amit a Biblia mond. Isten áldjon meg titeket!

129 Most már sokat vártam. Azon gondolkodom, vajon van-e itt valaki, aki szeretett volna jönni az imasorba, hogy imádkozzunk érte. Ha igen, felemelhetnéd a kezedet. Csak egy, kettő, három. Rendben. Mindannyian gyertek fel egyenesen ide és álljatok ide, azután, ha szeretnétek, most imádkozunk. És aztán mi... Nem akarom még, hogy elmenjete. Szeretnék még itt tenni valamit hivatalosan, mielőtt bezárjuk.

130 Hányan szeretitek a Galata levél tanulmányozását? ...Ó, úgy értem, Efézusi. Tehát, szerda este belemegyünk a Pecsétbe. És aztán a következő vasárnap reggel belemegyünk a gyülekezet elhelyezésébe. Ó, ha... Valószínűleg belemegyünk ebbe a jövő szerda este, nektek itt Jeffersonville-ben. A gyülekezet megfelelő elhelyezésébe, ahová tartoznak, mindegyik. Hogyan vagyunk elhívva örökbefogadás által. Isten fiúvá fogadott bennünket. Fiak vagyunk születés által. Befogadva és elhelyezve a Szent Szellem által. Figyeljete! Mindannyian héberek voltak, amikor átmentek a folyón, de Józsué felosztotta a földet és odaadta mindegyiknek az ő földjét aszerint, ahogy az édesanyjuk szólt szüléskor, ahogyan a Szent Szellem mondta neki.

131 Figyeljétek Jákobot, amint haldoklott, egy próféta, megvakulva! Felhúzta a lábát az ágyban és azt mondta: „Gyertek ide Jákob fiai, és megmondom nektek, hol lesztek az utolsó napon!” Dicsőség! Ó, tudom, hogy furcsának tűnök. Az embereknek furcsának tűnik. De ó, ha csak ismernétek azt a bizonyosságot, azt a tüzet a szívben! „Gyertek ide, megmondom nektek, hol lesztek az utolsó napon.” Velem ugyanazt az Íráshelyet és vehetem a térképet, ahol a zsidók elhelyezkednek ma, hogy bizonyítsam nektek, hogy pontosan ugyanazon a helyen vannak, amit Jákob mondott, hogy lesznek az utolsó napon. És soha nem voltak ott, nem voltak azon a helyen addig, amíg vissza nem tértek 1946. május 7-én. Azon az éjjelen az Úr angyala megjelent nekem, ott fent és szólt erről a küldetésről. És meg tudom nektek mutatni azt, hogy amikor visszajöttek az új földre, pontosan azokra a helyekre jutottak, amit Jákob mondott, hogy ott helyezkednek majd el. És ma ott foglalnak helyet. Ó, ó, ó, jó ég! Egy nappal közelebb vagyunk az Otthonunkhoz. Ennyi az egész.

132 Drága emberek, ti betegek vagytok, különben nem állnátok ott, csak azért, hogy ott álljatok. Én a testvéretek vagyok. Van egy küldetésem Istentől, hogy imádkozzam a betegekért. Nem mintha nekem lenne erőm gyógyítani, nekem nincs. De nekem megvan

az imádság ereje. Ahogyan ma reggel mondtam Dávidnak nem volt semmije, csak egy kis parittyá, de azt mondta: „Tudom, hogy mit fog az tenni Isten erejével azon.” Értitek? Nekem csak egy kis imádságom van, amit felajánlok értetek és a kezem, amit rátok teszek, de tudom, hogy mit tesz az Istenben való hit. Ez elvégezte mások számára, számotokra is elvégzi. Higgyétek ezt, ahogy feljöttök, csak egy kicsit közelebb ide!

133 Na most, talán hogy olyan hatékonyá tegyük, nem kérhetném-e meg a testvérem, hogy jöjjön ide és kenje meg őket olajjal. Megtennéd, Neville testvér? Megkérem a gyülekezetet, hogy hajtsa meg magát imádságra.

134 Na most emlékszem, múlt héten, amikor annyira beteg voltam, azzal a régi, ricinus olajjal és bármit megadtam volna, hogy jöjjön valaki és tegye rám a kezét. Ha csak lett volna valaki, aki eljön, akit Isten megáld és megsegít, én annyira értékeltem volna. Mindannyian így éreztek, mint én akkor. Úgy érzitek, most szeretnétek, hogy ezt megtegyem, mint ahogy én szerettem volna akkor, hogy valaki megtegye értem. Isten ments, hogy valaha is kibújjak ez alól a feladat alól. Hadd tegyem ezt akár fáradt vagyok, vagy kimerült, vagy alig tudom tenni egyik lábamat a másik után, hadd menjek, mert találkozni fogok újra mindnyájatokkal, odaát azon a Földön.

135 Aztán ti, idős asszonyok és idősebb férfiak, legyengülten, ősz hajjal, és hullatva azokat és darabokra esve, mint egy rózsa, amely kinyitotta a kis bimbóját és szirmait elszórva, azok elhullanak, ti is épp csak darabokra estek, ugye? Így van. Csak... És az egyetlen dolog, amiért még egyben akartok maradni, hogy Isten dicsőségéért ragyogjátok. Így, amikor az ellenség megragadott titeket és elszalad veletek, én jövök Istennek a parittyájával, egy hittel, egy ajándékkal, amit Isten adott nekem. Ez az, amit mondtam, hogy megértsetek. Azt mondtam: „Ha Péter bejönne, vagy valaki közülük.” Ne mondd azt: „Nem kell, hogy imádkozz értem.” Csak gyere ide így és mondd azt, mint ennek ez az asszonynak, mondd: „Ez-és-ez a testvérnő vagy?” Hogy hívnak? Howard^[háuörd] testvérnő. Mondd: „Te vagy Howard testvérnő. Te hívő vagy, Howard testvérnő? Hiszel. Te egy hívő vagy. Akkor látod, neked jogod van minden megváltói áldáshoz.” Aztán azt mondom: „Howard testvérnő, minden rendben lesz. És menj...” Ó, mennyire... Azt mondom, én kiáltanék és kiabálnék, azt mondanám: „Uram, ennek így kell lennie! Így kell lennie!”

136 És azt gondoltam: „Na most, az emberek ugyanezt gondolják, amikor jövök, hogy imádkozzák értük.” Szóval így van. Látjátok, hogy értem?

137 És sokszor álltam, és vettem az embereket, és azt mondtam: „Ó drága testvérnő, elhinnéd Ezt? Ó, fogsz hinni Ebben?” „Ó, Uram, Istenem, add, hogy higgyék Ezt. Vedd rá őket, hogy higgyék Ezt!” „Ó, kérlek, elfogadnád Ezt most?” Ez nem az. Ezt elhagytam. Ezen túlléptem.

Csak ezt mondom: „Howard testvérnő, hívő vagy?”

„Igen, az vagyok.”

138 „Rendben, Howard testvérnő, ha hívó vagy, akkor te örököse vagy mindannak, ami Istené.” És csak megfogom a kezét. Látjátok? Én hiszem azt. Kapcsolatba lépek Howard testvérnővel, azáltal, hogy ráhelyezem a kezemet. Jézus soha nem mondta: „imádkozzatok értük”, azt mondta: „csak helyezzétek rájuk a kezeteket”. Ez az, akkor ő meggyógyul. Azt mondhatja: „Minden rendben lesz”, Howard testvérnő. Akkor hazamehetsz és rendbe jössz. Isten áldjon meg!

139 Testvérnő, te... [A testvérnő azt mondja: „Hampton^[hemptn].” – a szerk.] Hampton testvérnő. Hívó vagy, ugye? [„Az vagyok.”] Örököse vagy mindannak, amit Ő felajánlott. Isten legyen veled, Hampton testvérnő! Menj haza, és légy egészséges most! Jézus Krisztus meg fog gyógyítani.

140 Testvérnő, te... [Egy testvér azt mondja: „Slaughter^[szlatör]” – a szerk.] Slaughter. Az... Te vagy az, akiért imádkoztunk a kórházban. Akkor te hívó vagy, Slaughter testvérnő és örököse mindannak, amit kérünk. Slaughter testvérnő, vedd azt, amit kértél, és légy egészséges! Isten meg fogja adni ezt neked.

141 Gene testvér, hiszed, hogy Isten megadja neked? [Gene testvér azt mondja: „Igen, uram! Igen, uram!” – a szerk.] Az Úr adja meg neked, Gene, pontosan, amit kértél! ...

142 Téged ismerlek. [Egy testvérnő beszél. — a szerk.] Te hívó vagy, testvérnő. [„Ó, igen.”] Ismerlek! Ez a férjed itt. Ő az, akiért imádkoztam a múltkor a telefonban. Mindig emlékszem arra. Nem tudott elmenni az összejövetelre Tulsa^[tálszá]-ban. Eljönni az összejövetelre. És az Úr meggyógyította őt, elküldte az összejövetelre. Valakinek a megbízásából állsz itt. [„Az unokaöcsém.”] Micsoda keresztény dolog ez, testvérnő! Látjátok? Ő is megbízásból volt itt. Ő mindnyájunkért odaállt. Te hívó vagy és jogod van mindenhez, amit Isten megígért. Én az Ő szolgája vagyok. És Jézus Krisztus Nevében neked adom azt, amit kérsz. [„Hiszem azt.”]

143 Gyere, Neil^[nīl] testvér! Isten áldjon meg. Szörnyen jó volt hozzád. Te hívó vagy. Tudom, hogy az vagy. Hiszem, hogy Isten megad neked mindent, amit kérsz, mert hívó vagy. Mint az Ő szolgája, számodra testvérem, Jézus Krisztus Nevében megadom neked a szíved kívánságát. Menj, és vedd azt! Isten áldjon meg.

144 Bruce^[brúsz] testvérnő, ismerlek téged. Az a kis ápolónő, aki dörzsölte a hátamat. Ismerlek. Onnan jössz, a JJ^[dzsédzsé] Motel környékéről, Dupla-J^[dzsé], vagy valami ilyesmi. Te másokért állsz. És mit kívánsz a te Atyádtól ma este? [A testvérnő azt mondja: „Ma este magamért.” – a szerk.] Ma este magadért. [Bruce testvérnő mond valamit.] Akkor az ellenség elragadott az orvosok hatáskörén túl, de jövök utánad egy parittyával. És az Úr Jézus Nevében irányítom ezt a parittyalövést arra a kőre, ami a vesében van, egy elzárt állapotban. Ez visszahoz téged Istenhez, az Ő házába.

Kértünk Téged Jézus Krisztus Nevén keresztül. Ámen!

145 Uram, ön az apja ennek az embernek? Ön hívő? [A testvér mond valamit. — a szerk.] Sérv, lent az oldalán, bal oldaladon. Hiszi, hogy Isten megadja ezt önnek, uram? Mint az Ő szolgálja...

146 Urunk, ez a kéz talán sok kemény nap munkáját végezte el. Egy célért jött ide, hogy valamit tegyen. Add meg az ő szíve vágyát! Atyánk, imádkozom Jézus Nevében, hogy tégy úgy. Ámen!

147 Ne kételkedjen! A sérv nem fogja bántani ott lent, és rendbe fog jönni. Isten áldja meg!

148 [Egy testvérnő mondja: „Fáj a fejem és a torkom. Fájnak a bordáim, amikor köhögök. Nem tudok énekelni. Semmit nem tudok csinálni. Én... És nem nagyon tudok aludni. Semmit sem tudok csinálni.” — a szerk.] Hívő vagy, ugye? [„Az vagyok. Betöltekeztem a Szent Szellemmel.”] Hívő vagy. [„Tudom, hogy Isten lakik belül.”] És te egy örököse vagy, mindezeknek az áldásoknak. [„Tudom és hiszem. Hiszek az imáidban Branham testvér. Hiszem, hogy Isten meg fog gyógyítani engem. Hiszem, hogy Ő válaszol az imáidra.”] Köszönöm.

149 Atyám, hozom őt, az én testvérnőmet a tűzvonalba, a célkeresztnek a közepébe. Visszahozom őt Hozzád, az ellenség szorításából, Jézus Krisztus Nevében. Ámen!

150 Ez éppen így lesz. [A testvérnő azt mondja: „Igen, Branham testvér.” — a szerk.]

151 [Egy testvérnő azt mondja: “... az egyik tüdőm haldoklott, a másik halott volt.” — a szerk.] Egy tüdő-operáció.

152 Uram, amint itt áll ez a fiatalasszony még az ő fiatalságában, imádkozom őerte. És egy tüdő, amit kivennének és ő az élete hátralévő részében görnyedt lenne. Te vagy a mi Atyánk és én ennek az imádságnak a lövését őfelé irányítom, Uram, egyenesen ahhoz a tüdőhöz. Küldöm ezt az imádságot Jézus Krisztus Nevében, hogy érje el ezt a tüdőt és gyógyítsa meg. Jézus Krisztus Nevében kérem ezt. Ámen!

153 Te vagy testvérnő... [A testvérnő azt mondja: „Dird^[dörd] testvérnő” — a szerk.] Dird testvérnő. [„Pont a fejemben és fájdalmat okoz.”] ... fejed el van húzva tőlem. Te egy hívő vagy és örököse Isten minden áldásának, Dird testvérnő.

154 Uram, hozom őt Hozzád ezzel a kis parittyával, amit adtál nekem, ahogy adtál Dávidnak egy parittyát, hogy vigyázzon az Atyja juhaira. És ha az ellenség bejött a bárányokért, ő nem félt. Megragadta azt a kis parittyát, és ment egyenesen az oroszlánok után és a medvék után, és visszahozta azt a bárányt. Ez a hit imádsága. Te azt mondtad nekem, ha ráveszem az embereket, hogy higgyenek, és őszinte leszek. Visszahozom Dird testvérnőt, ma este. Kiragadom őt az ellenség kezéből. Ő a Te bárányod. Visszahozom őt az Atya nyájába Jézus Krisztus Nevében. Ámen!

155 [Egy testvérnő azt mondja „Lowe^[lóu] testvérnő.” — a szerk.] Lowe testvérnő. [„Magas vérnyomásom van.”] Magas vérnyomás. És te hívó vagy, ugye, Lowe testvérnő? Minden áldásnak örököse.

156 Akkor, Atyám Istenem, irányítom ezt az imádságot ma este, mint Istennek a parittyájából Lowe testvérnő magas vérnyomásaért. És legyen úgy, hogy amikor legközelebb az orvos megméri a vérnyomását, hadd nézzen őrá és mondja: „Ez most normális.” Ő tudni fogja, hogy mi tette azt. Az Úr Jézus Nevében neki adom ezt. Ámen

157 [Egy testvér beszél Branham testvérrel — a szerk.] Igen. Bárcsak itt lehetne apukám ma este, felajánlhatnék egy imádságot érte éppen most. A tiédért is fogok. Megértem.

158 Mennyei Atyám az a férfi, aki nemzette ezt a fiút, aki őmiatta van itt a földön ma este. És az ő saját fia arra vágyik, hogy az apukája legyen visszahozza onnan kintről, a bűn világából, alkoholista. Ó Uram küldöm ezt az imádságot hittel és erővel és mindennel, amivel dobni tudom ezt a kis kavicsot az Úr Jézus Nevében. Én ezt az ördögre célzom, aki ezt tette, elkapta őt ott. És menjen az el! És hadd jöjjön ő biztonságban be a nyájba, Jézus Nevében! Ámen!

159 [Egy testvér azt mondja: „Imádkozz értem, Branham testvér, hogy legyen meg nekem a Szent Szellem! Meg akarom kapni a Szent Szellemet. Muszáj nekem. Vágyom rá. Meg kell kapnom a Szent Szellemet.”] Van vágyad megkapni azt. Be akarsz jönni a Földre ahol az összes ígéret van. [„Igen.”]

160 És most, Uram, ez a fiú épp a folyón túl van, a másik oldalon letáborozva és a Jordán árad. És nincs számára mód átkelni, hacsak Te nem készítesz utat, ahogy tetted Józsuének és Izraelnek. És Atyám, kérlek Téged, mint a Te szolgád, engedd, hogy a mi drága testvérünk, ó Istenem, hadd menjen be ebbe a megígért Földbe, ebbe az ígéretbe. Hogy a másik oldalon, ahogyan át lettem víve nemrég éjjel, hadd legyen az az én kiváltságom, hogy megragadhatom őt és átkarolhatom azon a másik földön azt mondva: „Drága testvérem!” Add meg ezt, Uram! Hadd kapja meg Isten ígéretét, a Szent Szellemet. Ámen!

161 Ó, Uram, és még az én kegyes testvérem, ez a kéz, amely kedves volt hozzám és olyan dolgokat tett értem, amiket nem is említettünk. Ő hisz és van hite. És most az ellenség próbálja megragadni ezt az én barátomat – a cukor – és azt gondolja, hogy megragadhatja ezt a fiút. De én jövök őutána. Jövök, hogy visszahozzam a Tiédet, Uram, dobva ezt a követ egy lenullázott hittel. Jézus Nevében rásújtok arra a cukorbetegségre... testvérem. Hozd vissza a Te saját bárányodat a nyájba, Atyám, Jézus Nevében. Ámen!

[Bell testvérnő beszél Branham testvérrel — a szerk.]

162 Ó, Uram, a mi testvérnőnk tudja, hogy ez a túlsúly, ahogy a doktor mondja, az a dolog, ami megöl téged. „Minden kiló túlsúly elvesz egy évet,” a biztosító naptárja szerint. És ő szeretne élni Isten dicsőségére és tiszteletére. És nincs olyan orvos, aki ezt

meg tudja tenni, Atyám Istenem. Ez a Te kezedben van. És Bell testvérnő nagyon hűséges volt. És kedves volt és előzékeny a próbákön át, amiken átment. Ő sok nehéz próbán átment. Jövök érte ma este, Uram. Jövök, hogy találkozzak azzal az ellenséggel odaát. Célzok minden pontossággal, amivel célozni tudok. Jézus Krisztus Nevében lendítem a hitnek a követ erre az ellenségre, ami elkapta őt. Hadd szórja szét azt és futamítsa el őtőle, és képes lesz helyreállni árnyas, füves legelőkre és csendes vizekre Jézus Krisztus által. Ámen!

Ez így lesz, Bell testvérnő. Csak ne kételkedj!

163 Spencer testvérnő. [Spencer testvérnő azt mondja: „Testvér, Bill testvér, minden napon, amit megélek, jobban szeretem az Urat. És húsz éve járok ide, erre a helyre. És szinte mindenből meggyógyultam, bármi bajom volt. Emlékszel mindegyikre és...” — a szerk.] Persze, emlékszem, testvérnő... [„És Ő annyira megáldott engem! És életem minden napján én csak jobban szeretem Őt. Tudom, hogy csodálatos életem van az Úrban.”] Hiszem ezt, Spencer testvérnő. [„Boldog vagyok. Boldog vagyok! Ha ez nem a Szent Szellem, ami nekem van, akkor én az oltárnál maradok mindenért, amit Ő nekem szán. És az oltáron fogok meghalni.”] Ámen! [„Ezt akarom, hogy Ő velem tegye, meghalni az oltáron Jézussal.”] Ámen! Isten áldjon meg. Ámen! [„És elmondom, hogy mit szeretnék, hogy tegyél. Tudod, Noé bevitte magával az egész családját és én szeretném az egész családomat. Tudod, akarom, hogy a szeretteim legyenek megmentve.”] Megértem. A gyermekeid. Így van. [... a gyermekeim.”] Igen, hölgyem. [Ahogy te mindent tudsz arról.] Igen. [„Te imádkoztál értünk.”]

164 Mindannyian ismerjük Spencer testvérnőt és tudjuk, hogy ő és Jess^[dzsessz] testvér megmaradtak a nehéz időközön át, amin csak átment ez a gyülekezet itt. Amikor átmegyek majd a túlsó oldalra, ott nem fognak így csoszogni. Fiatalok lesznek. Ó! Jess testvér, ha csak... tudod. És aztán, ti mindannyian tudjátok hogyan, csak odaát a kis... odaát, újra az a kedves fiatal lány leszel és Jess testvér egy fiatal fiú. Isten megígérte nektek.

165 Na most, figyeljete, szeretnék nektek átadni egy ici-pici tanítást, lévén ti vagytok itt az utolsók, szeretném átadni.

166 Mert úgy tudom ez a ti kisfiatok, Charlie. Őérte kértek imádságot? [Charlie testvér azt mondja: „Igen.” — a szerk.]

167 Ezt az egy dolgot szeretném elmondani. Olvastátok valaha az Írásokban, ahol a Biblia ezt mondja? Pál mondta a római századosnak. Jól hallotok engem? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” — a szerk.]

168 A rómainak mondta, amikor az előhúzta a kardját, hogy megölje magát, fent Filippiben, amikor börtönben volt. És a földrengés megrázta a börtönt. Azt mondta: „Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe.” Hallottátok ezt valaha? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” — a szerk.] „Te és a te házad.” [„Ámen!”] Na

most, figyeljete! Ha van elég hited az üdvösségre magadért, akkor nem lehet-e elég hited a házadért is? [„Ámen!”] Isten, valahogyan meg fogja tenni.

169 És, Uram, én imádkozom Spencer testvérnőért és Spencer testvérért, ma este, hogy minden gyermek, ők és a gyermekeik mind legyenek ott, azon a dicsőséges, boldog Földön, ahol nem lesz betegség vagy öregség, sem bánat, sem csalódás és mindez a kis élet itt elhalványul egy rémálommá, ami elmúlt. Hadd kapják meg ezt, minden gyermeke, és a férje, minden szerette és mindenki, aki szereti őt, és mindazok, akiket ő szeret! Hadd legyenek ott ővele Jézus Nevében! Ámen!

170 [Spencer testvérnő mondja: „Ámen! Köszönöm.” — a szerk.] Isten áldjon! [„Nyolcvankettő leszek, hamarosan.”] Nyolcvankét éves. [„...De ők lerobbannak az én koromban. De én még mindig mosok, főzök és vasalok és kitakarítom a házat.”] Pont’ ahogyan a világ szétesőben van, Spencer testvérnő. [„Igen, úgy van. Annyira fáradt vagyok, állandóan. Megértik... Megkérdeztem anyukám, mostohamamám, aki kilencven éves volt, még régen, hogy milyen érzés, amikor megöregszel. Azt mondta: ‘Rose^[rouz], lehet, hogy mindig fáradt leszel.’ Fáradt vagyok.”] Nos, éppen csak készen állsz a pihenésre, látod. [„Annyira fáradt vagyok, állandóan. Szükségem van pihenésre. Szükségem van rá.”] Igen, hölgyem. [„És az Úrban akarok megpihenni, a térdeimen. Minden, ez minden, amire szükségem van.”] Igen. Csak tartsd meg a hitedet Őbenne, Spencer testvérnő, és át fogsz menni. [„Az oltáron szeretnék meghalni, Jézus Nevében. Ő az, akit látni szeretnék, amíg hív engem.”] És Ő azt mondta... [„Szeretném mindazt, ami Neki számomra van.”] Olyan biztosan, mint ahogy itt állok veled ma este, Spencer testvérnő, az Ő kegyelméből találkozni fogok veled és Jesse testvérrel odaát a határon túl, fiatalon és egészségesen. Ti mind futni és kiáltozni fogtok: „Testvérem! Testvérem!” [„Igen.”] Találkozni fogunk.

Az idegei.

171 Atyánk, Istenünk, ennek a lánynak idegösszeomlása volt és nem jut gyógyszerhez. Egyedül... ami visszatartja. De én jövök most őérte. Jövök Hozzád, Atyám. Jövök és kérlek, hogy Te irányítsd a lövést, ami ki kell, ki fogok löni. Legyen ez lenullázva, a célkeresztrel pontosan a hátán. Legyen úgy, hogy ez az imádság Jézus Krisztus Nevében eltalálja azt az idegességet és darabokra tépi és visszahozza Istennek eme bárányát a legelőre. Ámen! Ennek így kell lennie, kedvesem.

172 [Egy testvérnő mondja: „Imádkozz. Hat gyermekem van, akikre kérem Isten gyógyítását és megmentését.” — a szerk.]

173 Mennynek Istene, add meg, hogy hat gyermeke, akikre vágyik, legyenek megmentve! Ő hallotta Dalton testvér bizonyosságát a kedves lányairól. Vágyja az ő hat gyermekét, Atyánk. Hadd legyenek az övéi! Hadd találkozzanak ővele azon a Földön, ahol nincs éjszaka, biztos védelemben és oltalomban Jézus Krisztus Vére által! Ámen!

Legyenek ők a tieid, testvérnő, ez az én imádságom.

[Egy testvérnő beszél Branham testvérrel. — a szerk.]

174 Hiszek neked. Nincs semmi szinte, ami segíthet. Adtak nekik egy kis dolgot, ami olyasmi, mint egy acetamin. Ez egy kortizon, így hívják. Ami szinte megöl téged. Ez felbontja a véredet így. De figyelj! Látod, az az ízületi gyulladás olyan, mint az oroszlán, ami megragadta a bárányt és elszaladt vele. Na most, mit fog tenni egy parittyalövés? Te jó ég! Ott van egy nagy, ordító oroszlán egy báránnyal. És szereti a bárányt, így elszaladt a báránnyal. De Dávid vette a parittyát és utánament. Látod? Na most, figyelj! Volt öt kövecskéje: h-i-t [angolul: f-a-i-t-h — a ford.], belül, a-b-b-a-n [angolul: i-n]. A parittyája ebben a kézben: J-é-z-u-s. Ő egy mesterlövész. Valaminek történnie kell. Menjünk ezután az ízületi gyulladás után ma este imádságban! Isten adja meg azt neked!

175 [A testvérnő beszél Branham testvérrel. — a szerk.] Meg akar keresztelkedni a Nevében? [„Nem-nem. Azt nem mondta.”] Te akarod, hogy megkeresztelkedjen. [„Ez az én vágyam látni, hogy megkeresztelkedik.”] Köszönöm, testvérnő. Nem azért, mert az a módja. Ez azért van, mert... Na most, ha ez lenne a Bibliában, mert „Atya, Fiú és Szent Szellem”, elhinném azt, pontosan azzal maradnék, testvérnő. Nem akarnék semmi mást. Ugyanazt akarnám. Nem engedném... Én felelős leszek azért, érted? És nekem azon a módon kell mondani, ahogyan Az mondja; nem lehet eltérő, csak őszintén.

176 Most Atyánk, jövünk az ő szeretteiért. Akinek ízületi gyulladása van, és ő itt szeretné, ha megkeresztelkedne az Úr Jézus Nevében, mert ez a bejárat. Ez a nyitott kapu. Ez az, ahol Józsué kinyitott egy utat, ami átment az Ígéret földjére. Nem lett két vagy három hely kinyitva, csak egy volt.

177 Péter Pünkösöd napján, amikor a gyülekezet először be lett iktatva, kinyitott egy utat, azt mondta: „Térjete meg mindannyian és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében.” Soha nem tértek el attól az úttól, mindegyik átment az Ígéret földjére.

178 Néhányan közülük próbáltak átjutni odalent egy másik gázlónál, és Pál azt mondta nekik: „Mire keresztelkedtetek meg? Hol próbáltok átmenni?”

És azt mondták, „Itt lent, ahová János nézett.”

179 Azt mondta: „Nos, János csak erre az időre és helyre mutatott.” És amikor ezt hallották, meg lettek keresztelve a helyes gázlónál. És átmentek és vették a Szent Szellemet, rendben.

180 Add meg ezt a mi testvérnőnknek és szeretteinek Jézus Krisztus Nevében! Ámen!

181 Lyle^[láj] testvér. [„Hiszem, hogy te igazán jó vezető vagy, Branham testvér.” — a szerk.] Ó, testvér! [„Feljött... Emlékszel, hogy volt az álomban, ott jött valami... Ha megemlíted az álmot, az rendben van. Azt, ami nekem volt. Ahogy, te mindig álmodsz,

rendben...”] Igen. Annak már jó ideje. [„Igen.”] Igen. Örülök... Isten áldjon meg téged. Most úton vagy az Ígéret földjére! Lehet, hogy meg fogom említeni.

182 Hányan emlékeztek, hogy éppen mielőtt ez a szolgálat igazolva lett nekem, és én horgásztam egy emberrel egy nap, lenn a folyón, a tavon? És kis halakat fogtam, és a Szent Szellem eljött énrám. Ott volt... Ez az ember, egy Jehova tanúja volt. A testvére itt van valahol, Banks Wood^[benksz wúd]. Ő itt van valahol, az én szomszédom.

183 Ő itt Lyle. És ezek az emberek Jehova tanúi voltak. És azt mondták az egyik nap, amikor horgásztunk ott lent, miután ez a fiú megtért, azt mondtam neki, hogy van valami az életében, és hogy mi történt és mindent ezzel kapcsolatban. Amit ő éppen most elmondott nekem, hogy azt kitette az életéből. Az helyes. Bármilyen is volt az. Pontosan így van. Az ő apja volt a felolvasó. Az apukád itt van ma este, Billy? [Valaki azt mondja: „Nem tudom.” – a szerk.] Ő és a felesége mindketten bemerítkeztek itt a medencében, hogy Jézus Krisztus Nevéről bizonyosságot tegyenek. És ez az ember egy nap ott ült mellettem.

184 Banks, hol vagy? Itt van ma este? [Valaki azt mondja: „Pont ott hátul, a sarokban hátul.” – a szerk.] Hátul a sarokban, igen.

185 És mi horgásztunk. És testvér, a kisfiam megölt... gondoltam, hogy megölt egy kis macskát néhány nappal azelőtt. Annak az öreg kis anyamacskának volt egy csomó kismacskája, és ő felvette és elejtette. Azt gondoltam... Azt mondtam: „Az Úr fel fog támasztani egy kis életet” az előző nap. Ugye így van, Lyle? [Lyle Wood testvér azt mondja: „Igen.” – a szerk.] Egy öbölben voltunk és én azt mondtam: „Ez ÍGY SZÓL AZ ÚR.” És horgásztunk egész éjjel és nem fogtunk semmit.

186 A következő reggel horgásztunk újra a kis öbölben, kékkopoltyús naphalra. Az egy kis hal és Lyle testvérnek hosszú botja volt és hagyta, hogy egy kis kékkopoltyús lenyelje azt a nagy horgot, ami neki volt. Amikor kihúzta a kis zsineget, teljesen lent volt a nagy horog, a kis kékkopoltyús hasában. És amikor kihúzta, hogy kivegye, egyszerűen csak kihúzta a zsigereit, és minden mást a kis kékkopoltyúsból. És egyszerűen mindent kihúzott, mert a nagy horog beakadt lent a hal gyomrába. És miután ezt tette, bedobta a vízbe. Csak megremegett négyszer vagy ötször és ennyi volt, mert a zsigerei és a kopoltyúi kilógtak a száján, és ott lebegett körülbelül egy fél óráig, és besodródott a bokrok közé.

187 És én ott ültem, horgásztam. És hirtelen a Szent Szellem eljött és azt mondta: „Szólj, annak kis a halnak!”

188 Azt mondtam: „Kis hal, Jézus Krisztus visszaadja neked az életedet.” És az a kis hal, ami halottan feküdt a vízen, oldalra fordult és huss, elment a vízbe, olyan gyorsan, ahogy csak tudott.

189 Lyle és Wood testvér jelen voltak. Lyle testvér azt mondta: „Branham testvér, nekem ez sokat jelentett, mert azt mondtam annak a kis...”

190 [Branham testvér Lyle Wooddal beszél — a szerk.] Ma este elmondhatom nekik, amit mondtál? [Lyle Wood testvér azt mondja: „Persze elmondhatod. Az rendben van, Branham testvér.”]

191 Azt mondta, amikor kihúzta a zsigereit, visszadobta oda. Azt mondta: „Neked már annyi, kispajtás,” Valahogy így. Kidobta.

Azt mondta: „Ez engem jelentett.”

Azt mondtam: „Nem, Lyle testvér. Ez nem az.”

192 Banks testvér ott hátul azt mondta: „Ezen a világon milyen sok ember, hány ezren szeretnének ott állni, ahol mi állunk most, látni Isten erejét, amint lejön és tesz valami effélét.” Más szavakkal ő...

193 Azt hiszem, mindannyian úgy éreztünk, mint Péter: „Jó itt lenni. Építsünk három sátrat!” Látjátok? Így van.

194 Na most, Lyle testvér, te most fel vagy kenve a Szent Szellemmel. Elhagytad Egyiptomot. A fokhagymás fazekak és a világ szennye hátra maradt. Most a Jordán partján állsz, éppen odaát. Isten vigyen át téged, Lyle!

195 Mindenható, Istenünk, itt van a Te trófeád. Igazán szörnyű állapotban volt, Urunk, de az én szívem ment őutána. Az imáink pont' eltalálták azt a jeges leheletet odaát, és az a dolog, ami tartotta őt, elment. Az szét lett zúzva. És ő most lesétál a Jordánhoz. [Lyle Wood testvér azt mondja: „Köszönöm, Jézus!”] Vidd őt az Ígéret Földjére, Uram. [„Igen, Uram!”] És pecsételd el őt az emberek között. [„Igen, Uram!”] Hogy azon a dicsőséges Napon, amikor találkozni fogunk odaát, hadd érezzem az ő karjának ölelését, amint azt kiáltja: „Drága testvérem!” [„Ámen!”] „Ismerem őt!” Hozd Banks-et, vele együtt, Uram, megtennéd? Apa és anya és mindnyájuk, testvérek, és az egész nagy család. Mindannyian hadd találkozzunk odaát, Urunk, és mindnyájuk legyen betöltve a Szent Szellemmel. Jézus Nevében imádkozom. Ámen! [„Ámen!”]

Meg fogod kapni, testvérem. Isten áldjon meg, Lyle testvér.

196 [Valaki azt mondja: „Testvér?” – a szerk.] Igen, testvérem. [„Van egy távolsági hívás és egy haláleset vár a vonalban.”]

197 Valaki haldoklik egy távolsági hívásban. És közben átadom a szolgálatot Neville testvérnek.

198 [Neville testvér azt mondja: „Nagyszerű és csodálatos nap az Urban! Isten ma csodálatos dolgokat tett értünk. Minden várakozásomat teljesítette. Álljunk fel együtt!”]

199. [„Aztán emlékezzetek meg a szerda esti szolgálatról. Imádkozzatok sokat! Minden elégedetlen, bizonytalan szív legyen sokat kapcsolatban Istennel. 'Az idő rövid. Most van itt az idő. Ma van az üdvösség napja.'”]

200 [„Isten áldjon meg minden egyes látogatót, titeket, akik messziről jöttetek. A mi imádságunk az, hogy Isten adjon nektek kegyelmet a visszaúton a lakóhelyeitekre. Jó, hogy itt voltatok velünk. És imádkozzatok értünk, amint elmentek, hogy Isten áldja meg ezt a helyet is!”]

201 [„Mennyei Atyánk, amint eljött a szolgálád ma este, hogy betöltse hivatalát, mint a Te szolgálád és prófétád, odaállva a résbe, hogy fedezéket készítsen. Tüzes szenvedéllyel jött hozzánk a Te szolgálád, ahogyan megkeresztelted őt a Szent Szellemmel, és a próféta tisztét adtad neki, hogy szóljon ehhez a nemzedékhez. Segíts meg bennünket a mai nap és ma este, hogy befogadjuk az üzenetet, ami hozzánk jön, Urunk, a buzdítást, hogy legyünk elkészítve!”]

202 [„Áldj meg minden egyes személyt, aki eltávozik ennek az épületnek az ajtóitól ma este! Legyen úgy, hogy a betegségektől, amik rajtunk vannak, amikről semmit sem tudunk, őrizzen meg minket a Te áldott kegyelmed és erőd és védjen és gyógyítson meg bennünket és tartson meg addig az időig, amíg kész vagy átvinni bennünket a túlsó oldalra. Áldj meg minden csüggedt és csalódott személyt, akik félnek, és azokat, akik gyengék!”]

203 [„Istenünk, imádkozunk ma este egy különleges meglátogatásért, hogy a Szent Szellem áldása nyugodjon meg minden vándoron, minden zarándokon, minden idegenen a kapuinkban. Mindenki, aki kimegy az ajtón ma este legyen elfedezve a Vérrel a Golgota keresztjéről, megelégtően betakarva és gondoskodva!”]

204 [„Gyógyíts meg bennünket, amikor betegek vagyunk! Tarts meg minket a Te hatalmas erőddel! Kenj fel bennünket szolgálatra! Hadd járjunk szeretetben Előtted, életünk minden napján! És mi dicsérni fogunk ezért, mert ezt Jézus Krisztus Nevében kérjük és az Ő dicsőségére. Ámen!”]

205 [„És Isten áldjon meg benneteket. Örülünk, hogy velünk voltatok. Fogjatok kezét egymással!”]

206 [Branham testvér visszatér a szószékhez, ahogy a hallgatóság kezét fog és üdvözlük egymást, miközben távoznak. — a szerk.]

207 [Branham testvér beszél valakivel.] Igazán értékelem mindazt, amit tettetek értem a kártyákat, és... Igen, uram. Igazán értékelem...

208 [Branham testvér beszél Neville testvérral.] Így hát küldtük a hit követőit... Volt egy ember onnan... Így hát imát küldtem őutána Jézus Krisztus Nevében. Egy órája ott feküdt, nem volt pulzusa, lélegzete, semmi. Nem lélegzett, nem volt pulzusa, nem volt légzése, semmi, befordultak a szemei, a szószékre esett. [Neville testvér azt mondja: „Csak hagyta ott feküdni addig, amíg nem jött az imádság.”]

209 Ez még megy? [Neville testvér azt mondja: „Igen, még be van kapcsolva.”]

210 Kérhetem a figyelmeteket? Messze fent, egy fiatal evangélista, egy prédikátor itt fent Indianában prédikált, holtan esett össze a szószéknél körülbelül épp egy órával ezelőtt. Mialatt prédikált, előre esett és meghalt a szószéken, egy ismert evangélista, ahogy fent Indianában prédikált. A pásztor jött és felhívott engem. Meghalt, mialatt prédikált a Szellem kenete alatt, előre esett, felakadt a szeme, leállt a légzése. Halottnak nyilvánították, egy óráig feküdt holtan. És valami azt mondta nekik, hogy hívják fel a gyülekezetet és kérjenek meg engem imádságra. Így hát imádságot küldtem, hogy visszahozzam őt az Úr Jézus Nevében. Csatlakozzatok hozzám hitben, hogy ez ne tévessze el a célt; felfrissítse és visszahozza őt! Köszönöm.

211 Isten legyen veletek, míg találkozunk szerda este. Ti, akik Georgia-ból jöttetek és mindenhol, viszlát. Isten legyen veletek!
